

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขดำที่ คมจ ๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ คมจ ๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ๒ รายการ รายการที่ ๑ เงินให้กู้ยืมแก่นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท รายการที่ ๒ พระเครื่อง จำนวน ๒ องค์ มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย พระสมเด็จ

บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ พระสมเด็จจางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีรายการเงินกู้ยืมไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ยืม จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และเชื่อกันว่ากรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีป มอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่ายเช็ค เป็นเพียงหลักประกันที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครัด จึงไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา และอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คโดยเห็นว่านายประทีปออกเช็คเพื่อประกันข้อตกลงในการรับทำโครงการระหว่างกันจริง ส่วนกรณีพระเครื่องจำนวน ๒ องค์ จากการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงโดยเปรียบเทียบพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่ามีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายสีที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้แสดงเป็นเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ กับเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ โดยอ้างว่า ช่วงปี ๒๕๕๕ นายประทีปขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเมืองและการหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้กู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย นายประทีปได้รับการเลือกตั้งแล้วได้ชำระเงินคืน

จำนวน ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ มีการเจรจาตกลงเกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและทำสัญญาเงินกู้ใหม่ และนายประทีปนำโฉนดที่ดินมาให้ผู้ถูกกล่าวหายึดถือเป็นหลักประกัน ส่วนกรณีพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เดิมเป็นของผู้ถูกกล่าวหา กับนายอุปกิต ปาจริยางกูร อดีตสามีผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย เป็นองค์เดียวกันกับที่มีการยื่นก่อนหน้านี้และมีการตรวจสอบจากผู้ร้องแล้วว่าเป็นการยื่นที่ถูกต้อง พระเครื่องดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาได้รับการยกให้จากนายอุปกิตขณะเป็นสามีภริยากัน ส่วนพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ นายอุปกิตมอบให้หลังจากหย่าขาดกัน โดยแจ้งว่าเป็นพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแยกแยะพระเครื่องได้ว่าแตกต่างกันอย่างไร และไม่ได้พิจารณาว่าพระเครื่องที่ครอบครองอยู่เป็นรุ่นเดียวกันกับองค์เดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินก่อนหน้านี้หรือไม่ ทั้งมิได้เจตนาตีราคาสูงกว่าความเป็นจริง ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขดำที่ คมจ ๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ คมจ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินโดยแสดงรายการให้กู้ยืมเงินแก่นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และรายการพระเครื่อง จำนวน ๒ องค์ มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ประกอบด้วย พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ยืมจำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และไม่ได้แนบสำเนาเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ แผ่นที่ ๐๕๗๑ ถึง ๐๕๗๒ เป็นเอกสารประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๓ แผ่นที่ ๐๖๕๓ และ ๐๖๕๔ หรือ ค.๔ ต่อมาวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดชอบตามสัญญากู้ยืมฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ศาลจังหวัดราชบุรีมีคำพิพากษาให้นายประทีปชำระเงินตามฟ้องแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามสำเนาคำพิพากษาศาลจังหวัดราชบุรี คดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ เอกสารหมายเลข ค.๑๐ ส่วนกรณีรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้นำพระเครื่อง ๒ องค์ มาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วปรากฏว่ามีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ใช้แสดงประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๖ ผู้ร้องได้สวนข้อเท็จจริงและแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องมีมติชี้มูลความผิดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหาจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามคำร้องหรือไม่ ในส่วนรายการให้กู้ยืมเงิน

แก่นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นั้น พยานหลักฐานจากการไต่สวนได้ความจากนายประทีป มีพรบุชา พยานผู้ร้องเบิกความว่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนให้พยานลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบล คลองตาครุด โดยจะออกค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งทั้งหมดให้ หากพยานได้รับเลือกตั้ง ผู้ถูกกล่าวหาจะขอรับงานจากทางเทศบาลตำบลคลองตาครุด พยานจึงเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๓๕๐-๓๐๒๒๓๕๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท และซื้อสมุดเช็ค จากนั้นลงลายมือชื่อในเช็ค เลขที่ ๐๙๑๓๑๙ โดยไม่ได้กรอกวันที่ เดือน ปี และจำนวนเงินลงในเช็คมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยช่วยออกเงินค่าใช้จ่ายหาเสียงเลือกตั้งให้ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้พยานส่งมอบหลักประกันเพิ่มเติม โดยทำสัญญากู้ยืมและส่งมอบโฉนดที่ดิน ซึ่งเป็นที่ดินที่บ้านที่พยานอาศัยอยู่ในปัจจุบัน พยานลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินโดยไม่มีการกรอกวันที่ เดือน ปี และจำนวนเงิน หรือข้อความใด ๆ โดยมีนายสิทธิเชตต์ หลักชัย ลงลายมือชื่อเป็นพยานในสัญญากู้ยืมเงินด้วย แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้คืนเช็คให้พยาน ระหว่างที่พยานดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุด ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยมาขอเป็นผู้รับงานโครงการหรือเป็นคู่สัญญากับเทศบาลคลองตาครุด แต่เมื่อปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาเคยมอบให้นายอันฟามร์ ศิริโต มาพบเพื่อให้พยานลงชื่อในหนังสือเรียนผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีให้ย้ายนายสุนทร นุ่มนวล ปลัดเทศบาลคลองตาครุด ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาโทรศัพท์ขอให้พยานย้ายนายมานพ สาราญยาก ผู้อำนวยการกองช่าง ไปพร้อมกับนายสุนทร แต่พยานปฏิเสธ ผู้ถูกกล่าวหาจึงนำเช็คมากรอกวันที่ เดือน ปี และจำนวนเงิน และต่อมานำไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโพธาราม และนายสุทธิเชตต์ พยานผู้ร้องเบิกความสนับสนุนว่า นายประทีปชวนพยานไปที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา พยานเห็นนายประทีปนำโฉนดที่ดินไปมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาให้นำแบบสัญญากู้ยืมเงินมาให้นายประทีปลง

ลายมือชื่อต่อหน้าพยาน จากนั้นพยานได้ลงลายมือชื่อในฐานะพยาน สัญญากู้เงินดังกล่าวยังไม่มีกร
รอกข้อความใด พยานไม่เห็นผู้ถูกกล่าวหามอบเงินแก่นายประทีป เห็นว่า แม้นายประทีปและ
นายสุทธิเชตต์เป็นพยานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ส่งมอบเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่นายประทีป
ในวันทำสัญญานั้น แต่ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงกล่าวอ้างว่ามีการเจรจาตกลงเกี่ยวกับนี้ดังกล่าวและทำ
สัญญาเงินกู้ใหม่ โดยเฉพาะนายประทีปเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ ย่อมจะต้องมีความรู้
และมีความรอบคอบ หากไม่มีมูลหนี้ใดต่อกันดังที่นายประทีปอ้างแล้ว ก็ไม่มีเหตุที่นายประทีป
จะต้องชวนชวายุเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี
๓๕๐-๓๐๒๒๓๕๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งซื้อสมุดเช็คและลงลายมือชื่อในเช็ค เลขที่
๐๙๑๓๑๙ โดยไม่ได้กรอกวันที่ เดือน ปี และจำนวนเงินเพื่อบอกให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และต่อมานาย
ประทีปยังได้ลงลายมือชื่อในแบบพิมพ์สัญญากู้เงินฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๗
แผ่นที่ ๙๑ ที่มีข้อความระบุชัดแจ้งอยู่แล้วว่าเป็นการกู้ยืมเงิน แม้จะอ้างว่ายังไม่กรอกข้อความ แต่ก็
อาจเกิดผลร้ายต่อตนเองได้ นอกจากนี้ยังปรากฏอีกว่านายประทีปส่งมอบโฉนดที่ดินซึ่งเป็นที่ดินตั้งบ้าน
ที่ตนอาศัยอยู่ในปัจจุบันแก่ผู้ถูกกล่าวหาถือไว้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่คนทั่วไปที่มีได้เป็นหนี้ผู้อื่นไม่พึงจะ
กระทำ อีกทั้งเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมคืนเช็คและโฉนดที่ดินให้ นายประทีปก็มิได้ดำเนินการอย่าง
หนึ่งอย่างใดตามที่ควรจะเป็น พฤติการณ์ดังกล่าวจึงมีเหตุผลเชื่อมโยงกันบ่งชี้ว่า ขณะยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินคดีนี้มีเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเชื่อว่าตนมีสิทธิในฐานะผู้ให้กู้ตามสัญญากู้ยืม
เงินฉบับดังกล่าว ซึ่งต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่งจนกระทั่งศาลจังหวัดราชบุรีได้มี
คำพิพากษาให้นายประทีปชำระเงินตามฟ้องแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามสำเนาคำพิพากษาศาลจังหวัด
ราชบุรี คดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ เอกสารหมายเลข ค.๑๐ การที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการเงิน
กู้ยืมรายนี้จึงเป็นการแจ้งตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏและเกิดจากความเข้าใจของผู้ถูกกล่าวหา

ประกอบกับรายการหนี้เงินกู้ยืมรายนี้เป็นจำนวนเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับรายการทรัพย์สินรวมที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงทั้งหมดเป็นจำนวน ๑๖๙,๖๖๖,๗๕๕.๕๗ บาท ทั้งก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ อันจะเป็นมูลเหตุจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงเจตนาหลงเพื่อหาเหตุให้สอดคล้องกับทรัพย์สินอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นโดยผู้ถูกกล่าวหาถือว่าเป็นหนี้ที่ไม่จริง พยานหลักฐานจากการไต่สวนจึงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จในส่วนรายการเงินให้กู้ยืมรายนี้

ในส่วนรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น พยานหลักฐานจากการไต่สวนได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วหนึ่งปี โดยแสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ดังกล่าว ระบุว่าเป็นรายการทรัพย์สินอื่นของคู่สมรสคือนายอุภิต ปาจริยางกูร ลำดับที่ ๒๒ และลำดับที่ ๒๓ ต่อมาวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน โดยแสดงรายการพระเครื่อง จำนวน ๒ องค์ ดังกล่าว มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยระบุหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ หลังจากนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่องดังกล่าวมาให้ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย กรุเก่า ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๒ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๖ และพระนางพญากำแพงเพชร ตาม

ภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๓ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๗ มาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ปรากฏว่ามีลักษณะไม่เหมือนกับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย กรุใหม่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๕ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๙ และพระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๔ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๘ ที่เคยใช้แสดงประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ ซึ่งข้อนี้นายพิศาล เตชะวิภาค รองนายกสมาคมผู้นิยมพระเครื่องพระบูชา ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการดูพระเครื่อง และนายอุปกิตซึ่งเป็นอดีตคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาต่างเบิกความสอดคล้องกันว่า พระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้าถึงข้อความจริงว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กันหรือไม่ ซึ่งในข้อนี้เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจากนายอุปกิตว่า พยานมอบให้นายบุรินทร์ อัมพรพิสิทธิ์ เลขานุการของตนเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมเอกสารเพื่อนำไปยื่นต่อผู้ร้องเอง เนื่องจากกำลังจะหย่ากัน ดังนี้ กรณีจึงไม่แน่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้มีโอกาสตรวจสอบและจดจำรายละเอียดของพระเครื่องของกลุ่มสมรสที่แสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ ได้อย่างถูกต้องมากนักน้อยเพียงใด ทั้งเมื่อคำนึงถึงว่าพระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และพระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ ต่างก็เป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย สร้างโดยสมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสี เมื่อประมาณปี ๒๔๑๑ เช่นเดียวกัน เพียงแต่ถูกค้นพบคนละช่วงเวลาเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นนายอุปกิตเองก็เบิกความว่า พระเครื่องตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๖ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ไม่แน่ใจว่าเป็นพระเครื่ององค์เดียวกับที่พยานมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้าหรือเป็นองค์เดียวกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนังสือเมื่อปี ๒๕๕๗ หรือไม่ แสดงให้เห็นว่าเป็นการยากสำหรับบุคคลทั่วไปที่จะแยกความแตกต่างระหว่างพระสมเด็จบางขุนพรหมทั้งสององค์ได้ ส่วนพระสมเด็จจางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ กับพระนางกำพวด นั้น แม้จะเป็นพระเครื่องต่างแบบต่างรุ่นกันก็ตาม แต่เมื่อมีได้นำมาวางเปรียบเทียบกันโดยตรงแล้ว การที่จะแยกแยะความแตกต่างดังกล่าวก็มีใช่ว่าเรื่องง่ายสำหรับบุคคลที่มีได้มีความรู้ในเรื่องพระเครื่องเช่นผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น เมื่อนายอุปกิตนำพระสมเด็จบางขุนพรหมและพระนางกำพวดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้ให้ โดยนายอุปกิตไม่เคยแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างชัดเจนว่าพระเครื่องที่ให้นั้นเป็นพระเครื่องที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ กรณีย่อมมีเหตุที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาสับสนหลงผิดไปได้ว่าพระสมเด็จบางขุนพรหมและพระนางกำพวดที่ให้นั้นเป็นพระเครื่องทั้งสององค์ที่เคยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๖ ดังจะเห็นได้จากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๖๒ โดยขอใช้ภาพถ่ายเดิมของพระเครื่องทั้งสององค์ ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาถือว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กัน อันจะเป็นผลทำให้พระเครื่องที่นำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ตรงภาพถ่ายที่ใช้ประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งก่อน ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่จะนำพระเครื่องดังกล่าวมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เช่นนั้น เพราะโอกาสที่จะมีการตรวจพบความจริงว่าไม่เหมือนมีอยู่สูงมาก เนื่องจากเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้วย่อมเห็นความแตกต่างได้ หากมีความตั้งใจที่จะปกปิดว่าเป็นพระเครื่ององค์เดียวกัน อย่างน้อยก็จะต้องพยายามทำรอบพระเครื่องให้มีลักษณะคล้ายคลึงกัน การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยใช้ภาพถ่ายพระเครื่องเดิมและในเวลาต่อมาได้นำพระเครื่องมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำต่อเนื่องกันจึงเป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้ถึงข้อความจริงว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กัน นอกจากนั้น การที่นายอุปกิตส่งมอบพระสมเด็จบางขุนพรหมและพระนางกำพวดให้

ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีใส่ก็เป็นข้อแสดงว่าพระเครื่องทั้งสององค์เป็นทรัพย์สินมีอยู่จริงมาตั้งแต่แรก และเป็น การได้มาครอบครองโดยมีมูลที่จะอ้างได้อย่างเปิดเผยตามที่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินครั้ง ก่อนไปแล้ว กรณีจึงไม่ปรากฏมูลเหตุชักจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องพยายามหาเหตุอ้างเพื่อปกปิด การได้มาซึ่งพระเครื่องดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าพระเครื่องที่ตน ครอบครองอยู่ตลอดมาเป็นพระเครื่ององค์เดียวกันกับที่ได้เคยแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาอย่า่อมมิได้รู้ถึงข้อความจริงว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กัน ปัญหาต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ว่าพระเครื่องทั้งสององค์ที่ได้เคยแสดงในบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินนั้นมีใช่ของตนเอง เห็นว่า แม้นายอุปกิตจะเบิกความเป็นพยานผู้ร้องว่า พยานให้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีใส่พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ในระหว่างสมรสเท่านั้น ต่อมาปี ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาและนายอุปกิตจดทะเบียนหย่ากัน แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้คืนพระเครื่องดังกล่าว แต่ข้อนี้ นายอุกิตให้การรับว่าไม่ได้ทวงพระเครื่องดังกล่าวคืนจากผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากหลังจากหย่ากัน แล้วไม่เคยพูดคุยต่อกัน โดยพูดคุยผ่านทนายความเท่านั้น ดังนี้ พฤติกรรมของนายอุกิตที่ละเลยมิได้ มอบหมายให้ทนายทวงพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย คืนจากผู้ถูกกล่าวหา และยังคงปล่อย ให้ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองพระเครื่องดังกล่าวต่อเนื่องไปอีกนานถึง ๕ ปี โดยไม่ได้ดำเนินการใดจนถึง ปัจจุบัน ทั้งที่ไม่ปรากฏเหตุขัดข้องที่ทำให้ไม่อาจโต้แย้งหรือทวงคืนได้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงอาจเข้าใจว่า เป็นเพราะนายอุกิตมีความประสงค์ที่จะยกพระสมเด็จบางขุนพรหมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่ขณะที่ ยังเป็นสามีภริยากันแล้วดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง มิฉะนั้นผู้ถูกกล่าวหาไม่น่าจะกล้านำพระเครื่องที่เคย ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งก่อนว่าเป็นของคู่สมรส มายื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินครั้งหลังว่าเป็นทรัพย์สินของตนเอง เพราะเป็นการแสดงข้อเท็จจริงที่ขัดแย้ง กันเองอย่างชัดเจน ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้ว่าพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย

ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๕ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๙ นั้นมิใช่เป็นของตน ส่วนข้อที่ นายอุปกิตเบิกความยืนยันว่า พยานไม่เคยมอบพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้ผู้ถูกกล่าวหาหามใส่ แต่ได้เก็บไว้ในตู้ไม้สักนั้น แม้หากจะฟังเป็นความจริง แต่ ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่านายอุปกิตเคยแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าจะพระนางกำแพงที่ส่งมอบแก่ผู้ถูก กล่าวหาเป็นคนละองค์กับพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เมื่อใด อีกทั้งขณะสมรสนายอุปกิตก็ ไม่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินระบุรายการทรัพย์สินพระนางกำแพง หรือกระทำการอื่นใดที่พอจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสรับรู้ถึงความมีอยู่ของรายการทรัพย์สินพระนาง กำแพงได้อย่างถูกต้อง พฤติการณ์เช่นนี้จึงมีเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจผิดว่าพระนางกำแพงกับพระ สมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เป็นพระเครื่ององค์เดียวกัน ทั้งหากผู้ถูกกล่าวหาทราบอยู่ก่อนแล้ว ว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กัน ก็ย่อมจะต้องรู้ว่าพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ อันเป็นพระ เครื่องอีกองค์นั้นอยู่ในความครอบครองของนายอุปกิต ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตน กรณีจึงไม่ มีเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินระบุพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เป็นของตนเอง เพราะจะทำให้เกิดปัญหาซ้ำซ้อนกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินของนายอุปกิตได้ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้ว่าพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูน ใหญ่ ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๕ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๘ มิใช่ของตน การกระทำของ ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการกระทำโดยไม่รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จึงเป็นการ ขาดเจตนาในการกระทำผิด จึงถือไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินใน ส่วนรายการพระสมเด็จ บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จ นางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นความเท็จ

จากเหตุผลที่วินิจฉัยมาข้างต้น พยานหลักฐานจากการไต่สวนฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายจักรกฤษณ์ อนันต์สุชาติกุล

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น โดยแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขแดงที่ คมจ. ๑/๒๕๖๕ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า รายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเงินกู้จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับนายประทีป มีพรบุชา นั้น เกิดจากเหตุที่นายประทีป ต้องการเงินไปใช้ในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด ผู้ถูกกล่าวหาตกลง ให้นายประทีปกู้ยืมเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ภายหลังนายประทีปได้ชำระคืนแล้วจำนวน ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีการเจรจาเกี่ยวกับหนี้และทำสัญญากู้ยืมกันเป็น หนังสือและลงลายมือชื่อนายประทีปผู้รับผิดชอบเป็นสำคัญ จึงเป็นสัญญากู้ยืมโดยชอบด้วยกฎหมาย นายประทีปนำโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๐๒๕๐ เลขที่ดิน ๘๕๔ ตำบลคลองตาลาด อำเภอโพธาราม จังหวัด ราชบุรี มาให้ผู้ถูกกล่าวหายึดเป็นประกัน การที่นายประทีปให้การปฏิเสธว่าสัญญากู้ยืมไม่มีการให้เงิน จริงเป็นการนำสืบพยานบุคคลหักล้างพยานเอกสาร สัญญากู้ยืมเป็นหนี้กันจริง แต่มิได้มอบเงินให้ ตามสัญญา เพราะเป็นการนำหนี้ที่มีต่อกันมาก่อนมาทำสัญญากู้ยืมใหม่ ส่วนรายการทรัพย์สิน พระเครื่องจำนวน ๒ องค์ ได้แก่ พระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จจันทางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่นั้น เดิมเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากับนายอุปกิต ปาจริยางกูร อดีตสามีของ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาจึงใช้ราคาและ ภาพถ่ายของพระเครื่องเดิมตามที่เคยยื่นบัญชีไว้ และเมื่อหย่ากันนายอุปกิตมอบพระเครื่องให้แก่ ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าเป็นพระเครื่ององค์เดิม จึงส่งภาพถ่ายพระเครื่องทั้ง ๒ องค์เดิมที่ เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๕๖ ให้แก่ผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่มี เจตนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือตีราคาพระเครื่องแพงกว่าความจริง เพราะ ไม่สามารถแยกแยะรายละเอียดของพระเครื่องได้ว่าแตกต่างกันอย่างไร ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนา

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันรับฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายครั้ง ก่อนเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งในปี ๒๕๕๒ พ้นจากตำแหน่งในปี ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ในปี ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขดำที่ คมจ.๑/๒๕๖๔ หมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ เมื่อครั้งที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ในปี ๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสเป็นรายการพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายและพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ ต่อมาในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๖๒ ตามคำร้องคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้ขอใช้เอกสารประกอบซึ่งเป็นภาพถ่ายพระเครื่องที่เคยยื่นไว้เดิมดังกล่าวกล่าวคือ พระเครื่ององค์แรกได้ใช้ภาพถ่ายพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย กรุใหม่ หมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ ซึ่งตรงกับหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ ระบุมูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่องมาให้ตรวจสอบ ผู้ถูกกล่าวหานำพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายกรุเก่า ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ ซึ่งตรงกับหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๖ มาให้ตรวจสอบ สำหรับพระเครื่ององค์ที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้แนบภาพถ่ายพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูน

ใหญ่ (จังหวัดพิษณุโลก) ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ ซึ่งตรงกับภาพถ่ายหมาย ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๘ ระบุมูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่องมาให้ตรวจสอบ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำพระนางพญากำแพงเพชร (จังหวัดกำแพงเพชร) ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๓ ซึ่งตรงกับหมาย ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๗ มาให้ตรวจสอบ ผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กัน สำหรับรายการเงินให้กู้ยืมเงินแก่นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ยืมจำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเขื่อนนคราการกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ส่งจ่าย จำนวนเงิน และผู้รับเงิน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้นำมายื่นต่อผู้ร้องประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในภายหลัง ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหนี้กันจริง และคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้อง ส่วนหนี้กู้ยืมเงินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดชอบแพ่งต่อศาลจังหวัดราชบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.๕๕๓/๒๕๖๕ ต่อมาศาลจังหวัดราชบุรีได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ พิพากษาให้นายประทีปชำระเงินตามฟ้อง คดีอยู่ระหว่างระยะเวลายื่นอุทธรณ์ ผู้ถูกกล่าวหาและนายอุปกิตจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในหกสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง วันพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๑) และ มาตรา ๑๐๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับทรัพย์สิน ๒ รายการ จึงเห็นสมควรแยกพิจารณาแต่ละรายการตามคำร้องไปตามลำดับ ดังนี้

สำหรับทรัพย์สินรายการที่ ๑ ได้แก่ รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีนายประทีป ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า พยานรู้จักและสนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหามากกว่า ๒๐ ปี เมื่อปี ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนให้พยานลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด โดยบอกว่าจะออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้ หากพยานได้รับเลือกตั้งผู้ถูกกล่าวหาจะขอรับงานในโครงการต่างๆจากเทศบาลคลองตาครูด พยานได้ไปเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม และลงลายมือชื่อในเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๗๐๙๑๓๙๗๑ โดยไม่ได้กรอกวันเดือนปี ชื่อผู้รับเงิน และจำนวนเงินมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้ง ก่อนวันเลือกตั้งผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้พยานนำโฉนดที่ดิน เลขที่ ๗๐๒๓๕ ซึ่งเป็นที่ตั้งของบ้านเลขที่ ๔๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองตาครูด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ไปวางเป็นประกัน และให้ทำสัญญากู้ยืมไว้ที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา พยานทวงถามถึงเช็ค แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้

คืนเช็คให้ ต่อมาพยานได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีคลองตากต โดยในการเลือกตั้งดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด นายอันฟามร์ ศิริโต ลูกน้องของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้พยานไปปิดบัญชีธนาคารที่สั่งจ่ายเช็ค พยานจึงไปดำเนินการ ต่อมาพยานกับผู้ถูกกล่าวหามีปัญหาเกี่ยวกับการโยกย้ายข้าราชการในเทศบาลตำบลคลองตากต ผู้ถูกกล่าวหาจึงนำเช็คไปรอกวันเดือนปีเป็นวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ และกรอกจำนวนเงินลงในเช็ค ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ แผ่นที่ ๐๕๗๑ และ ๐๕๗๒ และนำไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโพธาราม และมีนายสุทธิเชตต์ หลักชัย เบิกความว่า นายประทีปชวนพยานไปที่บ้านผู้ถูกกล่าวหาเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหานำสัญญากู้ยืมมาให้ นายประทีปลงลายมือชื่อต่อหน้าพยาน และพยานได้ลงลายมือชื่อในฐานะพยาน สัญญากู้ยืมมีได้กรอกข้อความ ผู้ถูกกล่าวหาได้มอบเงินแก่นายประทีป ส่วนผู้ถูกกล่าวหาอ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า นายประทีปขอยืมเงินจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำไปใช้หาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากต ผู้ถูกกล่าวหาตกลง จึงให้นายประทีปทำสัญญากู้ยืมจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่คิดดอกเบี้ย และให้นายประทีปนำโฉนดที่ดินและสั่งจ่ายเช็คความเป็นประกันแก่ผู้ถูกกล่าวหา ต่อมานายประทีปได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี ในช่วงดำรงตำแหน่งได้ผ่อนชำระเงินกู้ยืมคืนแก่ผู้ถูกกล่าวหารวม ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหลักฐานการชำระเงินไว้ และนายประทีปก็ไม่ชำระอีก วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีปขอเจรจาชำระหนี้แก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีการทำสัญญากู้ยืมกันใหม่ในจำนวนหนี้ที่เหลือ ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสำเนาสัญญาเงินกู้เอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๐๑๗๘ แต่ไม่ได้มีการส่งมอบเงินให้แก่ นายประทีป เพราะเป็นการนำหนี้ที่มีต่อกันเดิมมาทำสัญญากู้ยืมกันใหม่ และมีนายอันฟามร์เบิกความว่า พยานเป็นผู้เขียนสัญญากู้ยืมเงินและลงลายมือชื่อเป็นพยาน เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่คิดดอกเบี้ยในสัญญากู้ยืมเงิน

ฉบับเดิม เนื่องจากมีความสนิทสนมช่วยเหลือกันเป็นเวลานาน เห็นว่า บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๖๒ มีจำนวนผู้กู้ยืม ๑๐ ราย ผู้ร้องตรวจสอบข้อเท็จจริง ได้สวน ซ้ำมูลและยื่นคำร้องต่อผู้ถูกกล่าวหาเฉพาะการกู้ยืมรายนายประทีป เนื่องจากนายประทีปเป็นเพียงผู้เดียวที่ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องว่าไม่เคยกู้ยืมเงินและไม่ได้รับเงินกู้ยืมจากผู้ถูกกล่าวหา แต่นายประทีปกลับเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเสนอให้เงินสนับสนุนการหาเสียงเลือกตั้งแลกเปลี่ยนกับการที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขอรับงานในเทศบาลตำบลคลองตาครุ หากนายประทีปไม่ยินดียรับข้อเสนอก็่น่าที่จะปฏิเสธไป แต่กลับดำเนินการต่างๆ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาบอก รวากับประสงค์จะรับเงินสนับสนุนการหาเสียงเลือกตั้งจากผู้ถูกกล่าวหา นายประทีปเคยเป็นทั้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และเป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุในปี ๒๕๕๖ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ย่อมต้องไตร่ตรองได้ว่าเมื่อตนไม่ได้กู้ยืมเงินจากผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่มีเหตุที่จะต้องลงลายมือชื่อในช่องผู้กู้ยืมในสัญญากู้ยืมเงินและต้องนำโฉนดที่ดินพร้อมบ้านที่ตนอาศัยอยู่รวมถึงนำเช็คเงินสดที่มีได้ระบุวันเดือนปีและจำนวนเงินไปมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาถึงที่บ้าน เพื่อให้เป็นภาระผูกพันติดตัว ตรงกันข้ามหากข้อความในสัญญากู้ยืมไม่เป็นความจริง เหตุใดนายประทีปจึงไม่ดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาฐานปลอมเอกสารสิทธิ ที่สำคัญในคดีแพ่งที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องนายประทีปต่อศาลจังหวัดราชบุรีให้ชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมนั้น นายประทีปเบิกความต่างจากที่เบิกความในคดีนี้ โดยได้ยอมรับว่าผู้ถูกกล่าวหาออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้แก่ นายประทีป ข้ออ้างของนายประทีปว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้ จึงรับฟังไม่ได้ ตามพฤติการณ์จึงน่าจะเชื่อว่านายประทีปได้รับเงินจากผู้ถูกกล่าวหาเป็นการสนับสนุนการหาเสียงเลือกตั้งจริง ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่า การกู้ยืมไม่มีหลักฐานการรับเงินกู้ยืมนั้น เห็นว่า แม้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๕๐ วรรคสองบัญญัติว่า สัญญากู้ยืมย่อม

บริบูรณ์ต่อเมื่อมีการส่งมอบทรัพย์สินที่ยึดก็ตาม แต่การส่งมอบเงินกู้ยืมอาจนำหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับก่อนที่ค้างชำระมาเป็นต้นเงินตามสัญญากู้ยืมฉบับใหม่ หรือแปลงหนี้จากข้อตกลงให้เงินสนับสนุนการหาเสียงเลือกตั้งมาเป็นหนี้เงินกู้ยืมก็ได้ ส่วนจะบังคับหนี้กันได้อย่างไรหรือไม่ เพียงใด เป็นเรื่องในทางคดีแพ่งซึ่งผู้ถูกกล่าวหา กำลังพิพาทกับนายประทีปในศาลอื่นและคดียังไม่ถึงที่สุด ดังนั้น ตามรูปคดีจึงมีเหตุผลให้เชื่อว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าวเป็นเพราะเข้าใจโดยสุจริตว่าตนมีสิทธิเรียกร้องตามสัญญากู้ยืมจากนายประทีป เนื่องจากมีมูลหนี้มาจากการสนับสนุนการเลือกตั้ง โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาที่จะไม่แสดงที่มาแห่งสิทธิเรียกร้องตามสัญญากู้ยืมนั้นตามข้อกล่าวหาของผู้ร้อง เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินในส่วนทรัพย์สินรายการนี้ ข้อกล่าวหาของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

สำหรับทรัพย์สินรายการที่ ๒ ได้แก่ รายการพระสมเด็จเจ้านางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ (จังหวัดพิษณุโลก) มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จเจ้านางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ (จังหวัดพิษณุโลก) มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ร้องมีนางสาวจุฑารัตน์ เหลืองเพิ่มสกุล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงเกี่ยวกับการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาพบว่า พระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ตรวจสอบมีลักษณะไม่ตรงกับภาพถ่ายสีของพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้แสดงเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ซึ่งตัวพยานสามารถมองเห็นความแตกต่างด้วยตาเปล่า อีกทั้งมูลค่าของพระเครื่องตามภาพถ่ายที่แสดงใน

บัญชีทรัพย์สินไม่ตรงกับมูลค่าในท้องตลาดของพระเครื่องที่นำมาแสดง และมีนายพิศาล เตชะวิภาค ผู้เชี่ยวชาญด้านพระเครื่องให้ถ้อยคำและเบิกความว่า บุคคลทั่วไปสามารถพิจารณาแยกแยะความแตกต่างของพระเครื่องได้ โดยศึกษาจากพิมพ์ ทรง ตัวหนังสือก็จะทราบว่าเป็นพระวัดอะไร พิมพ์อะไร แต่หากไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับพระหรือเขียนพระก็จะไม่สามารถดูว่าเป็นพระแท้หรือไม่ โดยพระเครื่องทั้งสององค์ที่ให้เปรียบเทียบกับภาพถ่ายที่ยื่นแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบมีรูปทรงพระและภาพลักษณ์แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง และมีราคาที่แตกต่างกันด้วย และผู้ร้องกับผู้ถูกกล่าวหาไม่นายอุภิต อดีตคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ให้ถ้อยคำและเบิกความเป็นพยานร่วมว่า พระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ และพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๘ เป็นพระเครื่องของตน และเป็นพระเครื่ององค์เดียวกับที่ผู้ถูกกล่าวหาได้เคยยื่นไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของคู่สมรส (นายอุภิต) ของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ วาระพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบ ๑ ปี ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๑๗ และ ๐๗๑๘ ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ ซึ่งพยานให้เลขานุการของพยานรวบรวมจัดทำให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๘ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบในส่วนของคุณสมรสดังกล่าว พยานได้นำไปแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของพยานเองเมื่อเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ลำดับที่ ๕๘ และเป็นพระที่พยานเก็บรักษาไว้ในตู้เซฟ ไม่เคยให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยม ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย กรุใหม่ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของคุณสมรสดังกล่าว พยานหาไม่พบ

ปัจจุบันไม่ได้อยู่กับพยาน พยานเคยให้พระเครื่องแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้ระหว่างสมรส และเมื่อจดทะเบียนหย่ากันผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้นำมาคืน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาอ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า ระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยา นายอุปกิตมอบพระเครื่องให้พยานแจ้งว่าเป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายและพระสมเด็จจันทนา เมื่อต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบในปี ๒๕๖๒ พยานจึงใช้ภาพถ่ายและตราครุฑพระเครื่องตามที่เคยยื่นไว้ในบัญชีเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๕๖ พยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่อง พยานไม่สามารถแยกแยะรายละเอียดของพระเครื่องได้ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะกล่าวอ้างว่า ในช่วงระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยานายอุปกิตมอบพระเครื่องดังกล่าวให้ แต่ตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี ๒๕๕๔ เมื่อพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ และเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ในปี ๒๕๕๗ รายการพระเครื่องทั้งสององค์ ผู้ถูกกล่าวหา กลับยื่นในฐานะทรัพย์สินของคู่สมรส สอดคล้องกับที่นายอุปกิตเบิกความว่า ได้ให้พระเครื่องทั้งสององค์รวมถึงพระไพรีพินาศแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้ยืมใส่เท่านั้น ดังนั้น เชื่อว่าในช่วงเวลาดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๕๗ พระเครื่องทั้งสององค์ยังเป็นทรัพย์สินของนายอุปกิต แต่หลังจากจดทะเบียนหย่ากันแล้ว นายอุปกิตเบิกความตอบศาลถามว่า ได้ยกพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายกรูเก่าตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๖ ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นองค์ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้อง แต่พยานหาพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายกรูใหม่ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ ที่เป็นของพยานไม่พบ ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายที่พยานเคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อพยานเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเป็นคนละองค์กัน แสดงว่านายอุปกิตมีพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายหลายองค์หลายกรู ซึ่งพระสมเด็จบางขุนพรหมนั้น นายพิศาลเบิกความว่า แม้จะจัดสร้างโดยสมเด็จพระพุทธาจารย์

โต พรหมรังสี วัดบางขุนพรหม ในปี ๒๔๑๑ เดียวกัน กรุเดียวกัน มีเนื้อผงเดียว แต่ก็จัดสร้างจำนวนมากถึง ๑๐,๐๐๐ องค์ การถูกค้นพบแต่ละองค์คนละช่วงเวลาทำให้สีของเนื้อ สภาพ และคราบกรุต่างกัน นำไปสู่มูลค่าการเช่าพระที่แตกต่างกันด้วย ดังนั้น เชื่อว่านายอุปกิจซึ่งเป็นคนที่สนใจลงทุนในพระเครื่องและมีความรู้เรื่องพระเครื่องย่อมสะสมพระเครื่องเป็นจำนวนมากน่าจะไม้อาจจดจำได้ว่าเก็บรักษาแต่ละองค์ไว้ที่ใด โดยเฉพาะพระรุ่นและพิมพ์เดียวกันอาจไม่แน่ใจว่าองค์ใด รุ่นใด พิมพ์ใดที่ได้ยกให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้อยู่ในวงการพระเครื่อง ผู้ร้องย่อมไม่อาจนำประสบการณ์ความรู้ของเซียนพระมาชี้ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีความรู้เรื่องพระเครื่องได้ นอกจากนี้ที่พยานปากนางสาวจุฑารัตน์ นายพิศาล หรือแม้แต่ นายอุปกิจสามารถแยกแยะความแตกต่างของพระเครื่องทั้งสององค์ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงกับภาพถ่ายพระเครื่องในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาได้ ก็เพราะมีการนำพระเครื่องที่เป็นภาพถ่ายและพระเครื่ององค์จริงมาเทียบกัน จึงสามารถเห็นความแตกต่างที่มองเห็นได้ชัด ดังที่นางจุฑารัตน์ซึ่งก็มีใช้เขียนพระเบิกความว่า พระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ หน้า ๐๗๒๖ เป็นกรอบทอง ลงยา มีรอยสีเขียว มีจุดดำๆตรงหน้าอก แต่พระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในการยื่นบัญชีทรัพย์สินตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ เป็นกรอบเพชร สะอาดกว่า ส่วนพระสมเด็จนางพญาที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๗ เป็นกรอบทอง แต่พระสมเด็จนางพญาที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๘ เป็นกรอบเพชร ซึ่งเป็นการแยกแยะความแตกต่างแบบง่าย ๆ ด้วยการพิจารณาองค์พระและกรอบพระเปรียบเทียบกับ แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสเปรียบเทียบเช่นนั้น ส่วนภาพถ่ายที่เคยยื่นไว้เป็นเอกสารประกอบก็ยื่นมาแล้วหลายปี นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่ได้จัดทำรายการทรัพย์สินของคู่สมรสด้วยตนเองเพราะ

เลขานุการของนายอุปกิจจัดทำให้ ทั้งการศึกษาหาความรู้เรื่องพระเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล ต้องมีใจรัก และต้องสะสมประสบการณ์มานานหลายปี เพียงแค่ได้รับพระเครื่องจากสามีมา ๓ องค์ ไม่น่าจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหามีความเชี่ยวชาญหรือสนใจเรื่องการดูพระเครื่องขึ้นมาได้ เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบว่พระเครื่องทั้งสององค์ที่อยู่กับตนนั้น เป็นพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายกรุเก่าและพระนางพญากำแพงเพชร (จังหวัดกำแพงเพชร) ซึ่งเป็นคนละองค์กับพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายกรุใหม่และพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ จังหวัดพิษณุโลก ที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ มิฉะนั้นแล้ว หากทราบมาก่อนผู้ถูกกล่าวหาก็น่าที่จะถ่ายรูปพระเครื่องที่ตนมีอยู่เพื่อแสดงในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเสียแต่แรกแทนที่จะใช้ภาพถ่ายเดิมที่เคยยื่นไว้ หรือเมื่อผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่องทั้งสององค์ไปแสดง ผู้ถูกกล่าวหาก็น่าจะต้องติดตามหาพระเครื่องที่มีรุ่น พิมพ์ เนื้อ ทรงถูกต้องตรงกับภาพถ่ายเดิมไปยืนยัน ไม่มีเหตุผลอันใดที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพระเครื่องคนละรุ่นไปให้ผู้ร้องตรวจสอบตามพฤติกรรมและรูปคดีจึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าพระเครื่องที่ตนมีไว้ในครอบครองเป็นองค์เดียวกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นแสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในครั้งก่อนๆ ดังนั้น ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนดังกล่าวจึงยังไม่เพียงพอที่จะฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ข้อกล่าวหาของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายกำปนาท วงษ์นรา

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ปฏิญาณตนก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ๒ รายการ กล่าวคือ เงินให้กู้ยืมรายนายประทีป

มีพระบูชา ตามสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และพระเครื่อง ๒ องค์ ประกอบด้วย พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่ง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ และ เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑)

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ รายงานการไต่สวนของผู้ร้อง กับพยานหลักฐานตาม ทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนสมรสกับนายอุปกิต ปาจริยางกูร และจดทะเบียนหย่าเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ก่อนเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวม ๓ สมัย ในการดำรงตำแหน่งดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี ขณะเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จึงเป็น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ เอกสารหมาย ร.๕ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้อง โดยแสดงรายการเงินให้

กู้ยืมเงินแก่นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ แผ่นที่ ๐๕๕๙ ถึง ๐๕๖๖ หรือ ค.๔ ส่วนรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ นั้น ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่อง ๒ องค์ มาแสดงต่อผู้ร้อง ปรากฏว่ามีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ใช้แสดงเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องมีมติชี้มูลความผิดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ต่อศาลจังหวัดราชบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.๕๕๓/๒๕๖๕ ศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ให้นายประทีปชำระเงินจำนวน ๑๐,๒๑๕,๓๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ค.๔ และ ค.๑๐

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่ ในส่วนเงินให้กู้ยืมเงิน ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า เมื่อปี ๒๕๕๕ นายประทีป มีพรบุชา ขอกู้ยืมเงินจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรม

การเมืองและการหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้กู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมานายประทีปได้รับเลือกตั้ง ในช่วงดำรงตำแหน่งนายประทีปชำระเงินคืนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้วเป็นเงิน ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหา กับนายประทีปเจรจาเรื่องหนี้ดังกล่าวจึงทำสัญญา กู้ยืมใหม่ นายประทีปนำโฉนดที่ดินมาให้ผู้ถูกกล่าวหาถือถือเป็นหลักประกัน สัญญาดังกล่าวจึงเป็น หนี้ที่มีอยู่จริง เพียงแต่วันทำสัญญาผู้ไม่ได้ส่งมอบเงินกัน ทางไต่สวนได้ความจากนายประทีป มีพยาน เบิกความว่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาชวนให้พยานลงสมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผู้ถูกกล่าวหาจะออกค่าใช้จ่าย ในการหาเสียงเลือกตั้งทั้งหมดให้ โดยผู้ถูกกล่าวหาขอว่าหากพยานได้รับเลือกตั้งแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา จะขอรับงานจากเทศบาลตำบลคลองตาครุด ผู้ถูกกล่าวหาให้พยานนำเช็คมาค้ำประกันว่าหากพยาน ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีแล้ว จะให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับงานโครงการต่างๆ ของเทศบาล ตามที่ตกลงกันไว้ ต่อมาพยานจึงเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม เลขที่บัญชี ๓๕๐-๓๐๒๒๓๕๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท และซื้อสมุดเช็ค พยาน ลงลายมือชื่อในเช็ค เลขที่ ๐๙๑๓๑๙ โดยไม่ได้กรอกวัน เดือน ปี และจำนวนเงินลงในเช็คมอบให้แก่ ผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยช่วยออกเงินค่าใช้จ่ายหาเสียงเลือกตั้งให้ ก่อนเลือกตั้งประมาณ ๑๐ วัน ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้พยานส่งมอบหลักประกันเพิ่ม โดยให้พยานทำสัญญากู้ยืมและส่งมอบ โฉนดที่ดินซึ่งเป็นที่ดินที่บ้านที่พยานอาศัยอยู่ในปัจจุบัน พยานลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินโดยไม่มี การกรอกวัน เดือน ปี และจำนวนเงิน หรือข้อความใด ๆ โดยมีนายสุทธิเขตต์ หลักชัย เพื่อนของพยาน ลงลายมือชื่อเป็นพยานในสัญญากู้ยืมเงินด้วย ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้คืนเช็คให้พยาน หลังจากที่พยานได้รับ เลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุด ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยมาขอเป็นผู้รับงาน

โครงการหรือเป็นคู่สัญญากับเทศบาลคลองตาครุด แต่เมื่อปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาเคยให้นายอันฟามร์ ศิริโต มาพบพยานที่เทศบาลตำบลคลองตาครุดเพื่อให้พยานลงชื่อในหนังสือเรียนผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีให้ย้ายนายสุนทร นุ่มนวล ปลัดเทศบาลคลองตาครุด พยานไม่ลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาโทรศัพท์มาหาให้พยานย้ายนายมานพ สำราญยาก ผู้อำนวยการกองช่าง กับนายสุนทร พยานปฏิเสธ ผู้ถูกกล่าวหาจึงนำเช็คมากรอกวัน เดือน ปี และจำนวนเงิน และนำเช็คดังกล่าวไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโพธาราม และนายสุทธิเชตต์ พยานผู้ร้องเบิกความทำนองเดียวกันว่า พยานกับนายประทีปเคยไปธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม ด้วยกัน โดยนายประทีปแจ้งว่านายประทีปจะเปิดบัญชีเพื่อนำเช็คไปค้าประกันการรับงานเทศบาลกับผู้ถูกกล่าวหา นายประทีปเคยชวนพยานไปที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา พยานเห็นนายประทีปนำโฉนดที่ดิน ๑ ฉบับ มอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าแบบสัญญากู้ยืมเงินมาให้ นายประทีปลงลายมือชื่อต่อหน้าพยาน จากนั้นพยานได้ลงลายมือชื่อในฐานะพยาน สัญญาดังกล่าวยังไม่มีกรอกข้อความใด พยานไม่เห็นผู้ถูกกล่าวหามอบเงินให้แก่ นายประทีป เห็นว่า ในคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี นายประทีปเบิกความตอบคำถามค้านนายโจทก์ว่า ในการลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยจ่ายยอดเงินที่ให้การสนับสนุน คำเบิกความของนายประทีปในคดีนี้จึงแตกต่างกับที่เคยเบิกความไว้ในคดีดังกล่าว ไม่มีน้ำหนักที่จะรับฟังได้ เมื่อพิจารณาสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เอกสารหมาย ร.๒๒ ได้มีการระบุว่า ผู้กู้ได้รับเงินจากผู้ให้กู้ครบถ้วนในขณะที่ทำสัญญา ทั้งยังระบุอัตราดอกเบี้ยและเงื่อนไขระยะเวลาการชำระหนี้ไว้แล้ว แม้ทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินจำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่สัญญาเงินกู้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ ผู้ให้กู้สามารถใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องบังคับคดีได้ โดยการทำ

สัญญากู้ยืมนายประทีปยังได้เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๓๕๐-๓๐๒๒๓๕๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท และซื้อสมุดเช็คและลงลายมือชื่อในเช็ค เลขที่ ๐๙๑๓๙๗๑ มอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาด้วย นายประทีปดำรงตำแหน่งเป็นผู้อยู่บ้านตำบลคลองตาคด ตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ และเมื่อปี ๒๕๓๗ และเป็นกำนันตำบลคลองตาคดจนถึงปี ๒๕๕๖ จนกระทั่งได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคด เป็นข้าราชการผู้มีประสบการณ์ความรู้นานและมีวุฒิภาวะ การลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมที่ยังไม่มีข้อความสำคัญโดยเฉพาะจำนวนเงิน ทั้งยังส่งมอบเช็คซึ่งมิได้ระบุทั้งวันที่และจำนวนเงิน และโฉนดที่ดินซึ่งเป็นที่ดินตั้งของบ้านพักอาศัยของนายประทีปเองให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ให้การช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งให้นายประทีปจนเป็นเหตุให้นายประทีปต้องลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมและมีการส่งมอบหลักประกันให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา การที่สัญญากู้ยืมจะมีมูลหนี้กันจริงตามกฎหมายหรือไม่เป็นเรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีปต้องไปฟ้องร้องดำเนินคดีกันอีกเรื่องหนึ่ง กรณีจึงไม่น่าเชื่อว่านายประทีปจะลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวโดยที่ไม่มีการกรอกข้อความให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองหากนายประทีปไม่ได้รับมอบเงินตามสัญญากู้ยืมจากผู้ถูกกล่าวหาจริง พฤติการณ์จึงฟังได้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่าผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีปตกลงนำหนี้ที่นายประทีปค้างชำระมาทำสัญญากู้ยืมเงินกันใหม่แทนการส่งมอบเงินที่กู้ยืมตามสัญญา ส่วนมูลหนี้เดิมและมูลหนี้ใหม่จะบังคับได้ตามกฎหมายหรือไม่ เพียงใด ก็เป็นเรื่องที่ต้องว่ากล่าวกันในทางแพ่งต่างหาก ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงต่อไปอีกว่าผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิดำเนินคดีนายประทีปทั้งทางแพ่งและทางอาญาจากมูลหนี้ตามสัญญากู้ยืมดังกล่าว ซึ่งแม้คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ตามเอกสารหมาย ร.๒๑ แผ่นที่ ๐๕๕๙ ถึง ๐๕๖๖ ก็ตาม แต่เนื่องจากกรณีไม่ใช่คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ย่อมไม่มีผลผูกพันไปถึงการพิจารณาข้อเท็จจริงใน

คดีนี้ และในคดีแพ่งผู้ถูกกล่าวหาฟ้องนายประทีปให้ชำระเงินตามสัญญากู้ยืมดังกล่าว ศาลจังหวัดราชบุรีมีคำพิพากษาให้นายประทีปชำระเงินตามสัญญากู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ยิ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจและเชื่อว่าตนมีสิทธิเรียกร้องในฐานะผู้ให้กู้ตามสัญญากู้เงินฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขณะผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาจึงแสดงรายการเงินให้กู้ยืมไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากนี้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่านายประทีปใช้สิทธิเรียกร้องทวงถามผู้ถูกกล่าวหาให้ส่งมอบสัญญาเงินกู้ เช็คและโฉนดที่ดินดังกล่าวคืนจากผู้ถูกกล่าวหา หรือแจ้งความร้องทุกข์ไว้เป็นหลักฐานถึงการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ส่งมอบเอกสารดังกล่าวคืนให้แก่ตนเอง ดังนี้ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเหตุผลเหตุจูงใจใดที่ต้องแสดงรายการเท็จเพื่อให้สอดคล้องกับทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาที่มีเพิ่มขึ้นโดยผู้ถูกกล่าวหาถือว่าเป็นหนี้ที่ไม่จริง จึงยังถือไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จในส่วนรายการเงินให้กู้ยืม

ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า นายอุปกิต ปาจริยางกูร อดีตสามีผู้ถูกกล่าวหาสะสมพระเครื่องและเคยมอบพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญาให้ผู้ถูกกล่าวหา ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งที่ผ่านมา นายอุปกิตเป็นผู้รวบรวมรูปภาพและมูลค่าของพระเครื่อง ต่อมาวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ หลังจากจดทะเบียนหย่า มีข้อตกลงกันว่าสินสมรสที่ระบุชื่อบุคคลใดให้ฝ่ายนั้นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ พระเครื่องเป็นสินสมรสและเป็นสังหาริมทรัพย์ ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองพระเครื่องทั้งสององค์เรื่อยมาจึงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ผู้ถูกกล่าวหาตีราคาพระเครื่องตามราคาเดิมที่นายอุปกิตเคยประเมินให้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินครั้งก่อน ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าพระเครื่องที่นายอุปภิถมอบให้เป็นพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ จึงส่งภาพถ่ายพระสมเด็จนางพญาซึ่งอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เคยยื่นไว้เมื่อปี ๒๕๕๖ ให้ผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแยกได้ว่าพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองนั้นเป็นรุ่นเดียวกันกับพระเครื่ององค์เดิมที่เคยยื่นแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินก่อนหน้าหรือไม่ ทางไต่สวนได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมา กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยแสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ในลำดับที่ ๒๒ และลำดับที่ ๒๓ ระบุว่าเป็นรายการทรัพย์สินของคู่สมรส และหมายเหตุกรณีพ้นจากตำแหน่งว่า ใช้เอกสารประกอบร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง ต่อมาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนหย่าแล้ว ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ (ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘) โดยแสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวในลำดับเดิม แต่ระบุเปลี่ยนว่าเป็นรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา และหมายเหตุว่า ใช้เอกสารประกอบร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยแสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวในลำดับเดิม ระบุว่าเป็นรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา และระบุหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหานำพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย กรุเก่า ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๒ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๐๖ และพระนางพญากำแพงเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๓ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๐๗ มาแสดงต่อผู้ร้อง ปรากฏว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย

กรุใหม่ ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๕ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๙ และพระนางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๔ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๘ ที่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระนางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ ของผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ดังกล่าว เมื่อรับฟังประกอบกับคำเบิกความของนายอุปกิตที่ว่า พยานเคยให้ผู้ถูกกล่าวหาซื้อพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย พระไพรีพินาศ และพระนางกำพวด และพยานเป็นเจ้าของพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระนางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ ตามคำร้อง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยครอบครองพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระนางกำพวดมาตั้งแต่ก่อนยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นแสดงพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระนางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ เมื่อปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๖ ระบุว่าเป็นทรัพย์สินของคู่สมรส และเพ็ญระบุว่าเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาหลังจากจดทะเบียนหย่ากับนายอุปกิต โดยระบุพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวในลำดับเดิมและตีราคาเดิม ทั้งยังใช้เอกสารเดิมประกอบการยื่นในลักษณะคัดลอกข้อมูลเดิมมาแสดง เมื่อพระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ กับพระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้องต่างก็เป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย สร้างโดยสมเด็จพุฒาจารย์โต พรหมรังสี เมื่อประมาณปี ๒๔๑๑ เช่นเดียวกัน ต่างแค่เพียงพระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ เป็นกรุใหม่ ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหมที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้องเป็นกรุเก่า โดยนายอุปกิตเองเบิกความว่า พยานเคยให้ผู้ถูกกล่าวหาซื้อพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายในระหว่างสมรส ภายหลังจดทะเบียนหย่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้คืนพระเครื่องดังกล่าวให้ พยานไม่แน่ใจว่า

พระเครื่องตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๖ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้อง เป็นพระเครื่ององค์เดียวกับที่พยานเคยมอบให้ผู้ถูกกล่าวหายืมใส่หรือไม่ หรือเป็นองค์เดียวกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี เมื่อปี ๒๕๕๗ หรือไม่ เมื่อนายอุปกิตเจ้าของพระเครื่องเดิมก็ไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างพระสมเด็จบางขุนพรหมทั้งสององค์ได้ กรณีจึงน่าจะเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้รับมอบพระเครื่องมาและไม่มีความรู้เรื่องพระเครื่องก็ไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างพระสมเด็จบางขุนพรหมทั้งสององค์ได้เช่นกัน ส่วนพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ แม้นายอุปกิตจะเบิกความว่า พยานไม่เคยมอบพระสมเด็จนางพญาพิมพ์อกนูนใหญ่ให้ผู้ถูกกล่าวหายืมใส่ แต่พยานก็เบิกความว่า ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหายืมใส่พระนางกำพวดตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๗ และหลังจากจดทะเบียนหย่าแล้วก็ไม่ได้รับพระเครื่องดังกล่าวคืนจากผู้ถูกกล่าวหา เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องพระเครื่อง ประกอบกับได้ความจากผู้ถูกกล่าวหากับนายอุปกิตว่า พระเครื่องส่วนใหญ่เดิมเป็นของนายอุปกิต ก็อาจเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่ได้มีความรู้ความสนใจในเรื่องพระเครื่องเข้าใจผิดได้ว่าพระนางพญาที่นายอุปกิตเคยให้ยืมเป็นพระเครื่องที่เคยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ นอกจากนี้ยังได้ความจากนายพิศาล เตชะวิภาค ผู้เชี่ยวชาญพระที่ผู้ร้องอ้างว่า พยานทราบว่ นายอุปกิตสะสมพระ พยานเคยเช่าพระจากนายอุปกิต แต่ไม่เคยพบผู้ถูกกล่าวหาก่อน คนทั่วไปที่ไม่ใช่เซียนพระหรืออยู่ในวงการพระ หากจะทราบว่าเป็นพระเครื่องวัดอะไร พิมพ์อะไร ต้องศึกษาเปรียบเทียบจากการดูภาพถ่ายพระเครื่องในหนังสือ ทั้งเมื่อเปรียบเทียบพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย (กรูใหม่) กับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูเก่า) แล้ว มีรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าเหมือนกัน และมีขนาดใกล้เคียงกัน ส่วนพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่กับพระนางกำพวดมีรูปทรงสามเหลี่ยมเหมือนกัน คนทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญพระเครื่องย่อมไม่อาจ

แยกความแตกต่างได้ ดังนี้ การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๖๒ โดยขอใช้ภาพถ่ายเดิมของพระเครื่องทั้งสององค์แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจผิดว่าพระสมเด็จบางขุนพรหมและพระนางพญาที่นายอุปกิตให้ยืมเป็นพระเครื่องทั้งสององค์ที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ เนื่องจากหากผู้ถูกกล่าวหาถือว่าเป็นพระเครื่องคนละองค์กัน ก็ไม่น่าจะนำพระเครื่องดังกล่าวมาแสดงต่อผู้ร้อง เมื่อพิจารณาประกอบมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๖๒ มีทรัพย์สินมูลค่ารวมกว่า ๑๖๙ ล้านบาท และมีหนี้สินมูลค่ารวมกว่า ๒๙ ล้านบาท เปรียบเทียบกับมูลค่าของพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงไว้มีมูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงยังไม่ปรากฏมูลเหตุจูงใจที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องปกปิดการได้มาซึ่งพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าพระเครื่องทั้งสององค์ที่ตนครอบครองเป็นพระเครื่ององค์เดียวกันกับที่เคยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ แม้ว่าข้อเท็จจริงยังไม่อาจรับฟังเป็นยุติได้ว่าผู้ใดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายและพระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ก็ตาม เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เพราะผู้ถูกกล่าวหาครอบครองพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวมาโดยตลอด ที่นายอุปกิตเบิกความว่า เพียงแต่ให้ผู้ถูกกล่าวหายืมพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และไม่เคยมอบพระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ให้ผู้ถูกกล่าวหาก็ก็นับตาม ก็เป็นเรื่องที่นายอุปกิตและผู้ถูกกล่าวหาต้องว่ากล่าวกันในเรื่องกรรมสิทธิ์ต่างหาก เมื่อผู้ถูกกล่าวหายังคงครอบครองพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าตนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ตามข้อตกลงหลังการจดทะเบียนหย่าดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง จึงแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายหลังจดทะเบียนหย่าว่าพระเครื่องดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของตนเอง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้

ว่าการแสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม ตามภาพถ่ายหมาย ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๕ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๙ เป็นของตานั้น เป็นความเท็จ ส่วนพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าพระนางพญากำแพงเพชรที่ตนครอบครองคือพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจทราบว่าการแสดงรายการทรัพย์สินพระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๖๒ นั้น ไม่ถูกต้องเช่นกัน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนา พยานหลักฐานจากการได้ส่วนฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และปฏิญาณตนก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขดำที่ คมจ.๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อ

ผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีรายการ
แสดงทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบในส่วนทรัพย์สินและหนี้สิน ได้แก่ ๑. รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา
ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ๒. รายการทรัพย์สินอื่น
คือ พระเครื่อง จำนวน ๒ องค์ ประกอบด้วยพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า
๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้อง
พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีปนั้นไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงิน
กู้ยืม และเชื่อกันว่ากรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้ไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวัน
เดือนปีที่ส่งจ่ายเช็ค เช็كدังกล่าวเป็นเพียงหลักประกันการสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับ
เลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองเตย จึงไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ว่าเจ้าหนี้ที่พึงมี
สิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้ และอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่
นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค โดยเห็นว่านายประทีป
ออกเช็คเพื่อประกันข้อตกลงในการรับทำโครงการระหว่างกันจริง ส่วนกรณีพระเครื่องจำนวน ๒ องค์
จากการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงโดยเปรียบเทียบพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหานำมา
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่า มีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้แสดงเป็น
เอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการแสดงรายการทรัพย์สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามี
เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งหนี้สินนั้น ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยได้รับ
เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบกรณิเข้ารับตำแหน่งครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบ โดยแสดงรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป
ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และรายการพระเครื่อง
ประกอบด้วยพระสมเด็จเจียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา
พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมระบุหมายเหตุว่า
ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ แต่ขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินดังกล่าว
ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ยืมจำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และเช็ครถนาครกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องกรณีที่ถูกกล่าวหา
ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค
ตามเอกสารหมาย ร.๒๑ แผ่นที่ ๑๕๕๙ ถึง ๑๕๖๖ (ตรงกับเอกสารหมาย ค.๔) แต่ต่อมาเมื่อวันที่
๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดชอบตามสัญญากู้ยืมฉบับลงวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ต่อศาลจังหวัดราชบุรี ศาลจังหวัดราชบุรีมีคำพิพากษา

ให้นายประทีปชำระเงินตามฟ้องแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามสำเนาคำพิพากษาศาลจังหวัดราชบุรี คดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๔๐/๒๕๖๖ เอกสารหมาย ค.๑๐ ส่วนรายการพระเครื่อง ๒ องค์นั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้นำพระเครื่องนำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า เป็นพระเครื่องคนละองค์กับพระเครื่องตามภาพถ่ายที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ยื่นแสดงเป็นหลักฐานประกอบบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ เห็นว่า ในส่วนรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา อ้างว่าเป็นหนี้เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด ให้แก่นายประทีปนั้น แม้นายประทีปพยานผู้ร้องจะเบิกความทำนองว่า ไม่เคยได้รับเงินช่วยเหลือจากผู้ถูกกล่าวหา แต่นายประทีปก็เบิกความรับว่าเมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเรียกให้ไปพบและชักชวนให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูดซึ่งนายประทีปตอบตกลง ต่อมาในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ นายประทีปได้เดินทางไปเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๓๕๐-๓๐๒๒๓๕๖ พร้อมซื้อสมุดเช็ค จากนั้น นายประทีปได้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็ค เลขที่ ๐๙๑๓๑๙ โดยไม่ได้กรอกวันที่ เดือน ปี และจำนวนเงิน ส่งมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาถือไว้ อีกทั้งนายประทีปยังรับต่อไปอีกว่า ก่อนการเลือกตั้งประมาณ ๑๐ วัน ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกให้ไปพบเพื่อให้หาหลักประกันเพิ่มเติม นายประทีปจึงทำสัญญากู้ยืมฉบับใหม่ โดยลงลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ด้วยตนเอง กับให้นายสิทธิเชตต์ หลักชัย คนสนิทซึ่งเดินทางไปด้วย

ลงลายมือในฐานะพยาน พร้อมกันนั้นในวันดังกล่าวนายประทีปยังได้ส่งมอบโฉนดที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้ง
ของบ้านที่นายประทีปพักอาศัยอยู่ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลักประกันเพิ่มเติมอีกด้วย ตามพฤติการณ์
ของนายประทีปที่ชวนขวายเป็นบัญชีธนาคารเพิ่มเติม ส่งจ่ายเช็คล่วงหน้าโดยไม่ระบุวันที่และจำนวนเงิน
ตลอดจนการเดินทางไปพบเมื่อถูกเรียกโดยต้องนำโฉนดที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของบ้านพักที่ใช้พักอาศัยอยู่จริง
ไปส่งมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นการยืนยันที่ชัดเจนว่านายประทีปมีหนี้ผูกพันที่จะต้องชำระคืนให้แก่
ผู้ถูกกล่าวหา ส่วนคดีอาญาที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่นายประทีป
ในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ก็เป็นเพียงการกล่าวอ้างว่าการ
กระทำของนายประทีปเป็นความผิดทางอาญาอีกสถานหนึ่งด้วย ดังนั้นแม้พนักงานอัยการจะมีคำสั่ง
ไม่ฟ้องก็ไม่มีผลผูกพันหรือเปลี่ยนแปลงสิทธิในทางแพ่งที่ผู้ถูกกล่าวหาที่มีต่อนายประทีปแต่อย่างใด ทั้ง
เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้สิทธิทางแพ่งฟ้องต่อศาลเรียกให้นายประทีป
ชำระหนี้เงินกู้คืนต่อในทันที พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่เพิกเฉยต่อการติดตามทวงเอาเงินคืน
เช่นนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อว่าตนเป็นเจ้าของหนี้ของนายประทีปตามสัญญาเงินกู้ฉบับลง
วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาระบุรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีปไว้ในบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนจึงมิใช่เป็นการแสดงรายการทรัพย์สินอันเป็นเท็จ
สำหรับรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จ
นางพญา พิมพ์อก นูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า พยานหลักฐานจากการไต่สวนได้ความว่า
ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ กรณีสืบจาก
ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วหนึ่งปี โดยระบุว่าเป็นรายการทรัพย์สินอื่นของคู่สมรสซึ่งก็คือ
นายอุทิศ ปาจริยางกูร ครั้นต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้ยื่นแสดงรายการพระเครื่อง ทั้ง ๒ องค์ดังกล่าวโดยขอใช้ภาพถ่ายเดิม และแจ้งว่ามีมูลค่าองค์ละ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับมูลค่าเดิมที่เคยแจ้งไว้ต่อผู้ร้องในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๕๗ เมื่อนายอุกิตพยานผู้ร้องเบิกความรับว่า พยานเคยเป็นสามีของผู้ถูกกล่าวหา โดยในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อปี ๒๕๕๗ นั้น พยานมอบให้นายบุรินทร์ อัมพรพิสิทธิ์ เลขานุการ เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมเอกสารเพื่อนำไปยื่นต่อผู้ร้องเนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวพยานและผู้ถูกกล่าวหากำลังจะหย่าขาดจากกัน กรณีจึงอาจเป็นไปได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถจดจำรายละเอียดพระเครื่องที่นายอุกิตในฐานะคู่สมรสแสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ทั้งหมด เมื่อต่อมาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาและนายอุกิตหย่าขาดจากกัน แล้วมีพระเครื่องจำนวน ๒ องค์ของนายอุกิตหลงเหลืออยู่กับผู้ถูกกล่าวหา ย่อมเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่า นายอุกิตยกพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยพระเครื่องทั้ง ๒ องค์นี้เป็นพระเครื่ององค์เดียวกับที่นายอุกิตเคยแจ้งให้ยื่นไว้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินก็เป็นได้ นอกจากนี้ ยังได้รับความจากนายพิศาล เตชะวิภาค รองนายกสมาคมผู้นิยมพระเครื่องบูชา พยานผู้ร้องว่า แม้พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย กรุเก่า ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๒ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๖ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงจะเป็นพระเครื่องคนละองค์กับภาพถ่ายพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย กรุใหม่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๕ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๙ ที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้เป็นหลักฐานแสดงประกอบการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๖๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ตามภาพถ่ายทั้งสององค์เป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ที่เคยถูกเก็บรักษาไว้ภายในเจดีย์ของวัดบางขุนพรหม

เหมือนกัน เพียงแต่ถูกขุดพบในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน จึงเป็นเหตุผลให้มีชื่อเรียกต่อท้ายเพิ่มเติมว่ากรุเก่าหรือกรุใหม่ตามลำดับเวลาที่ถูกขุดพบเท่านั้น กรณีจึงยอมเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมิใช่ผู้ที่มีความชำนาญด้านพระเครื่องจะจำแนกรายละเอียดความต่างระหว่างกรุเก่าหรือกรุใหม่ได้ ส่วนพระนางพญากำแพงเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๓ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงจะเป็นพระเครื่องคนละองค์กับภาพถ่ายพระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๗๐๔ หรือ ร.๒๗ แผ่นที่ ๗๒๘ ที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้เป็นหลักฐานแสดงประกอบการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๖๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม แต่หากพิจารณาตามความเข้าใจและการเรียกขานชื่อพระเครื่องพบว่า โดยปกติคนทั่วไปมักจะเรียกพระเครื่องที่มีลักษณะเป็นองค์สามเหลี่ยมรวม ๆ ว่าพระนางพญา เมื่อนายอุปกิตเคยนำพระนางพญากำแพงเพชร ซึ่งมีลักษณะเป็นองค์สามเหลี่ยมมาให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมชม โดยไม่ได้แจ้งว่าพระเครื่ององค์สามเหลี่ยมที่ให้เยี่ยมชมนี้เป็นคนละองค์กับพระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ องค์สามเหลี่ยมอีกองค์ที่เคยยื่นแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๕๗ กรณียอมมีเหตุที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาสับสนหลงผิดไปได้ว่าพระเครื่ององค์สามเหลี่ยมทั้งสององค์คือพระเครื่ององค์เดียวกัน ตามพฤติการณ์เกี่ยวกับพระเครื่องทั้งหมดดังที่กล่าวมาข้างต้นจึงมีเหตุที่นำไปให้ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่า พระเครื่อง ๒ องค์ที่ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากนายอุปกิตอดีตสามีหลังจากหย่า เป็นพระเครื่ององค์เดียวกับที่นายอุปกิตเคยระบุแจ้งเป็นทรัพย์สินและจัดเตรียมภาพถ่ายให้ผู้ถูกกล่าวหาไปใช้แสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อปี ๒๕๕๗ ดังจะเห็นได้จากการแสดงออกของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อปี ๒๕๖๒ โดยระบุไว้ชัดเจนว่าขอใช้ภาพถ่ายเดิมของพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ที่เคยยื่นไว้เมื่อปี ๒๕๕๗ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนาในการกระทำความผิดและถือไม่ได้

(อม.๔๒)

- ๘ -

ว่าเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเช่นกัน

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายสมยศ เข้มทอง

(อม.๓๓)
ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑ /๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ปฏิญาณตนก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ คมจ. ๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีดังกล่าว กรณีเข้ารับตำแหน่งด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง

ที่ควรแจ้งให้ทราบคือ รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และใช้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่ายเช็คเป็นเพียงหลักประกันที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา และคดีที่นายประทีปถูกผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้อง กับรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาทจากการตรวจสอบเปรียบเทียบกับพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงมีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ใช้เป็นเอกสารประกอบ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า รู้จักสนิทสนมกับนายประทีป มีพรบุชา มากกว่า ๓๐ ปี นายประทีปเคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ อำเภอบาง

โพธาราม จังหวัดราชบุรี ช่วงปี ๒๕๕๕ นายประทีปประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ตำบลคลองตากต และส่งผู้สมัครในทีมของนายประทีป ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบล คลองตากต ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือโดยขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการเลือกตั้งเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมาปี ๒๕๕๖ นายประทีป และผู้สมัครในกลุ่มได้รับเลือกตั้งรวม ๗ คน ระหว่างดำรงตำแหน่งนายประทีปคืนเงินให้ผู้ถูกกล่าวหา รวม ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีปเจรจาตกลง เกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและทำสัญญาเงินกู้ใหม่ ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และนายประทีปยังนำโฉนดที่ดิน เลขที่ ๓๐๒๓๕ ตำบลคลองตากต อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ให้ผู้ถูกกล่าวหายึดถือเป็น หลักประกัน ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เดิมเป็นของนายอุปกิต ปาจร้างกูร อดีตสามี นายอุปกิตมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาขณะเป็นสามีภริยา ก่อนหน้านี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีต่อผู้ร้องในวาระดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในการยื่นบัญชีต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงใช้ราคาพระเครื่องทั้งสององค์ตามบัญชีเดิมและ ภาพถ่ายซึ่งอยู่ในบัญชีที่เคยยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่สนใจพระเครื่อง จึงไม่สามารถแยกแยะรายละเอียดของพระเครื่องได้ ทั้งไม่ได้พิจารณาว่าพระเครื่องที่ครอบครองเป็นองค์ เดียวกันกับองค์ที่เคยยื่นบัญชีก่อนหน้านี้ และยื่นไม่ตรงกับมูลค่ากับทรัพย์สินที่ครอบครองหรือไม่ ไม่มี เจตนาแสดงราคาสูงกว่าความเป็นจริง และไม่มีเจตนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในทรัพย์สินอื่นส่วนนี้ต่อผู้ร้อง ขอให้ ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากสำนวนการได้สวนของผู้ร้อง คำร้องพร้อม เอกสารประกอบ คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และตามที่คุณความไม่ได้โต้เถียงกัน ประกอบคำแถลงปิดคดีของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกกล่าวหา กับนายอุบกิจ ปาจริยางกูร จดทะเบียนสมรสกัน ต่อมาจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี รวม ๔ สมัย สมัยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สมัยที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ สมัยที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และสมัยที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ได้แสดงรายการ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ไว้ในบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้อง และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๓ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และลำดับที่ ๒๓ ระบุราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยขอใช้เอกสารชุดเดิมที่เคยยื่นบัญชีไว้ต่อผู้ร้องเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และลำดับที่ ๒๓ โดยขอใช้เอกสารร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง ส่วนนายอุบกิจเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ศ.๑ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๔ ในการยื่นบัญชีต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการเงินให้กู้ยืม รายนายประทีป มีพรบุชา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ และรายการพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ โดยผู้ถูกกล่าวหาระบุในหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่ง ปี ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ แต่จากการตรวจสอบของผู้ร้องในขณะผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีปตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และไม่ได้แนบเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปส่งจ่ายไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปี ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ แผ่นที่ ๐๕๗๑ และ ๐๕๗๒ เป็นเพียงหลักประกันเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ และอัยการสูงสุด มีคำสั่งไม่ฟ้องคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ส่วนพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้อง คือพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางกำพวดหรือพระนางพญากำพวดเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ และแผ่นที่ ๐๗๐๓ ซึ่งเป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่แสดงในบัญชี ผู้ร้องจึงมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดชอบตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

ต่อศาลจังหวัดราชบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.๕๕๓/๒๕๖๕ และศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ให้นายประทีปชำระเงินจำนวน ๑๐,๒๑๕,๓๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ค.๔ และ ค.๑๐ คดีอยู่ระหว่างขยายระยะเวลาขึ้นอุทธรณ์

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น หรือไม่ สำหรับรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบบุชา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นั้น ข้อเท็จจริงได้ความตามสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องว่า ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้จำนวนดังกล่าว และเช็คนาคากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่าย และคดีที่นายประทีปถูกผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้อง และในชั้นไต่สวนผู้ร้องมีนายประทีปเป็นพยานให้ถ้อยคำไว้ว่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนพยานให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งพยานไม่ได้รับเงินตามสัญญาเงินกู้ดังกล่าว เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ พยานเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม และได้ส่งจ่ายเช็คนาคากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม เลขที่ ๐๙๑๓๙๑ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลักประกันการช่วยเหลือ

ในการหาเสียงลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครต ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งให้ พยานมอบหลักประกันเพิ่ม คือ สัญญากู้ยืมและโฉนดที่ดินที่เป็นที่ดินที่ผู้ถูกกล่าวหาอาศัยอยู่ พยาน เข้าใจว่าหากทำสัญญากู้ยืมแล้วจะได้รับเช็คคืน พยานและนายสุทธิเชตต์ หลักชัย จึงเดินทางไปพบ ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้าน ผู้ถูกกล่าวหานำสัญญาเงินกู้มาให้พยานลงลายมือชื่อ และนายสุทธิเชตต์ ลงลายมือชื่อเป็นพยาน แต่ในคดีหมายเลขแดงที่พ.๓๔๐/๒๕๖๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ที่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นโจทก์ฟ้องนายประทีปเป็นจำเลยให้รับผิดตามสัญญาเงินกู้ฉบับดังกล่าว ตาม คำเบิกความพยานจำเลยปากนายประทีปและนายสุทธิเชตต์ ฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๖ นาย ประทีปตอบทนายความโจทก์ถามค้านว่า “ในการลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีนั้น ข้าฯ มีสมาชิกในกลุ่มซึ่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลอยู่ด้วย ๑๒ คน ซึ่งเงินที่โจทก์ให้การ สนับสนุนนั้นรวมถึงสมาชิกในกลุ่มของข้าฯ ทั้ง ๑๒ คนด้วย ข้าฯ ใช้เวลาในการหาเสียงประมาณ ๓ เดือน ก่อนเลือกตั้ง และข้าฯ ได้รับการเลือกตั้งในปี ๒๕๕๖ โดยสมาชิกในกลุ่มได้รับการเลือกตั้ง ๖ คน ซึ่งโจทก์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด แต่โจทก์ไม่เคยแจ้งยอดเงินที่ให้การสนับสนุนข้าฯ ให้ข้าฯทราบ” และนายสุทธิเชตต์ตอบทนายความโจทก์ถามค้านว่า “ในครั้งที่จำเลยลงสมัครรับ เลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครต โจทก์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยและสมาชิกใน กลุ่มของจำเลยในการหาเสียงเลือกตั้ง จำเลยบอกพยานว่าให้ไปเป็นเพื่อนจำเลยเพื่อไปทำสัญญากู้ยืม ตามเอกสารหมาย จ.๑ อันเป็นเงินที่โจทก์ให้การสนับสนุนจำเลยในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น นายกเทศมนตรี ระหว่างที่โจทก์ นายอันฟามร์ ศิริโต และจำเลยพูดคุยกันนั้น พยานไม่ได้สนใจฟังจึง ไม่ทราบรายละเอียด แต่ได้ยินว่าโจทก์พูดทวงเงินจากจำเลย...” เห็นว่า จากคำเบิกความของ นายประทีปและนายสุทธิเชตต์ในคดีดังกล่าวมานายประทีปยอมรับว่าผู้ถูกกล่าวหาให้เงินสนับสนุนตน

และสมาชิกในกลุ่มในการหาเสียงเลือกตั้ง เจือสมกับที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า ช่วงประมาณ ปี ๒๕๕๕ นายประทีปประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ และส่ง ผู้สมัครในกลุ่มจำนวน ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิกสภาเทศบาล นายประทีปได้ขอความช่วยเหลือจากผู้ถูกกล่าวหาโดยขอยืมเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเมืองและการหาเสียง ผู้ถูกกล่าวหาตกลง ให้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมานายประทีปได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ และผู้สมัครในกลุ่มได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลคลองตาครุ ๖ คน ในช่วงดำรงตำแหน่ง นายประทีปได้ชำระเงินบางส่วนคืนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ได้มีการเจรจา ตกลงเกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและทำสัญญาเงินกู้กันใหม่ และเจือสมกับที่นายอันพัมร์ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อ ปี ๒๕๕๖ นายประทีปลาออกจากกำนันตำบลคลองตาครุเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ตำบลคลองตาครุ มาขอความช่วยเหลือในการหาเสียงและยืมเงินผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่คิดดอกเบี้ย พยานเป็นผู้เขียนสัญญาและลงลายมือชื่อเป็นพยาน ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีปและ นายสุทธิเชตต์ มาหาผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านได้เจรจากับผู้ถูกกล่าวหาเรื่องที่ได้กู้ยืมเงินกันว่านายประทีป ยังคงค้างชำระหนี้เป็นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท พยานเป็นผู้เขียนสัญญาเงินกู้และลงลายมือชื่อในฐานะ พยานร่วมกับนายสุทธิเชตต์ เมื่อมีการตกลงทำสัญญาเงินกู้ฉบับใหม่จึงฉีกสัญญาฉบับเดิมทิ้ง ที่นายประทีปให้ถ้อยคำว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง จึงไม่มี น้ำหนักให้รับฟัง และพฤติการณ์แห่งคดีที่นายประทีปเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาโพธาราม และส่งจ่ายเช็คมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลักประกัน เมื่อ ผู้ถูกกล่าวหาขอหลักประกันเพิ่ม นายประทีปก็ได้นำโฉนดที่ดินไปให้ผู้ถูกกล่าวหายึดถือ และวันที่ นายประทีปชวนนายสุทธิเชตต์ไปบ้านของผู้ถูกกล่าวหา นายประทีปบอกนายสุทธิเชตต์ว่า

ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่ตนและสมาชิกในกลุ่มในการหาเสียงเลือกตั้ง ขอให้ นายสุทธิเขตต์ไปเป็นเพื่อนเพื่อทำสัญญากู้ยืมที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนตนในการลงสมัครรับเลือกตั้ง และในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหา นายอันฟามร์ และนายประทีปพูดคุยกัน นายสุทธิเขตต์ได้ยิน ผู้ถูกกล่าวหาพูดทวงเงินจากนายประทีป เชื่อว่านายประทีปได้รับเงินช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งจากผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้เป็นการช่วยเหลือแบบให้เปล่า แม้จะไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเงินตามสัญญาเงินกู้ให้แก่นายประทีปตามที่ผู้ร้องกล่าวหา แต่ทางใต้สวนไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสัญญาเงินกู้ดังกล่าวเป็นเอกสารสิทธิปลอม การที่นายประทีปยอมมอบเช็คและโฉนดที่ดินแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นหลักประกัน ย่อมเป็นการสนับสนุนให้เชื่อได้ว่าสัญญาเงินกู้ดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีป มีข้อตกลงรับเงินช่วยเหลือกันในการเมืองดังกล่าว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องว่ามีการสมคบกันทำสัญญาเงินกู้ขึ้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คและการใช้สิทธิเรียกร้องในทางแพ่งฟ้องร้องนายประทีปเป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ย่อมเป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาว่าเข้าใจโดยสุจริตว่าตนมีสิทธิตามสัญญาเงินกู้ การยื่นรายการทรัพย์สินในส่วนของสัญญาเงินกู้ฉบับดังกล่าว จึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินสำหรับรายการนี้

ส่วนรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ โดยขอใช้เอกสารเดิมที่เคยยื่น บัญชีต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๕๖ แต่พระเครื่องที่นำมาให้ผู้ร้องตรวจสอบเป็นคนละ องค์กับพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีนั้น เห็นว่า เมื่อการยื่นบัญชีต่อผู้ร้อง สมัยที่ ๓ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ระบุราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๒๓ คือ พระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ระบุราคา ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยขอใช้เอกสารชุดเดิมทั้งหมด จึงฟังได้ว่าพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นในบัญชีต่อผู้ร้องตั้งแต่เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๓ ในการยื่นบัญชีต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่องทั้งสอง องค์ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ และในการยื่นบัญชีต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ก็กับกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์ไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ เช่นกัน โดยระบุหมายเหตุว่า ขอใช้เอกสารประกอบรวมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง และข้อเท็จจริง ได้ความจากนายอุปกิต ปาจริยางกูร ซึ่งผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาต่างอ้างเป็นพยานร่วมกันว่า ในระหว่างสมรสนายอุปกิตเคยให้ผู้ถูกกล่าวหาซื้อพระเครื่อง ๓ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย พระไพรีพินาศ และพระนางกำพวด และนายอุปกิตเป็นเจ้าของพระสมเด็จ

บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จเจ้านางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ และแผ่นที่ ๐๗๒๘ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชี จากถ้อยคำของนายอุปกิตรับฟังได้ถึงความมีอยู่จริงของพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชี ส่วนพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้ร้องตรวจสอบทั้งสององค์นายอุปกิตให้ถ้อยคำว่าเคยให้ผู้ถูกกล่าวหายืมใส่ระหว่างสมรส และข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในระหว่างสมรสและในวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จเจ้านางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ในการยื่นบัญชีต่อผู้ร้องทุกครั้ง และจากที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า หลังจากจดทะเบียนหย่าเมื่อพระเครื่องเป็นสินสมรสและเป็นสังหาริมทรัพย์ ทั้งผู้ถูกกล่าวหาครอบครองพระเครื่องทั้งสององค์เรื่อยมา ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีโดยแสดงรายการพระเครื่องที่ได้รับมาจากนายอุปกิต ผู้ถูกกล่าวหาเชื่อตามที่นายอุปกิตประเมินราคา เพราะนายอุปกิตมีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่องจึงใช้ราคาเดิมที่เคยยื่นต่อผู้ร้องและใช้ภาพถ่ายที่อยู่ในบัญชีเดิม และเมื่อผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและให้นำทรัพย์สินไปให้ตรวจสอบผู้ถูกกล่าวหาได้นำพระเครื่อง ๒ องค์ที่อยู่ในความครอบครองไปแสดง ส่วนจะเป็นองค์เดียวกับที่ยื่นไว้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าหลังจากจดทะเบียนหย่านายอุปกิตเคยทวงถามพระเครื่องทั้งสององค์คืน เป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าตนเองเป็นเจ้าของพระเครื่องทั้งสององค์ที่อยู่กับตน และเป็นองค์เดียวกับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จเจ้านางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่เคยยื่นบัญชีไว้ต่อผู้ร้อง ประกอบกับนายพิศาล เตชะวิภาค ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ร้องอ้างเป็นพยานได้ให้ความเห็นว่า คนทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้อยู่ในวงการพระเครื่อง ไม่เคยรู้เรื่องพระเครื่อง หากอยากจะทราบว่าเป็นพระเครื่องออกวัดไหน พิมพ์ใด

ต้องศึกษาเปรียบเทียบจากการดูภาพถ่ายพระเครื่องในหนังสือ เมื่อพิจารณาลักษณะของพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย(กรุใหม่) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ กับ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ แล้ว ทั้งสององค์มีลักษณะเป็นเนื้อผง รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า และมีขนาดใกล้เคียงกันมาก และเมื่อพิจารณาพระสมเด็จนางพญาพิชณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ กับ พระนางกำแพงหรือพระนางพญากำแพงเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๓ ทั้งสององค์มีลักษณะรูปทรงเป็นสามเหลี่ยมเหมือนกัน แม้พระเครื่องแต่ละองค์จะมีรายละเอียดข้อแตกต่างกันหลายประการตามที่พยานผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็น แต่คนทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญและไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่องย่อมไม่อาจแยกแยะถึงข้อแตกต่างของพระเครื่องแต่ละองค์ได้เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจมาโดยตลอดว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ได้รับมาจากนายอุปกิตในระหว่างสมรสและอยู่ในความครอบครองเรื่อยมา คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จนางพญาพิชณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่ยื่นและอ้างไว้ในบัญชีตลอดมา โดยไม่รู้ข้อเท็จจริงว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่นำมาแสดงต่อผู้ร้องเป็นคนละองค์กับที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นในบัญชี ทั้งได้ความจากนายอุปกิตว่า ในการยื่นบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ นายอุปกิตมอบหมายให้นายบุรินทร์เลขานุการเป็นผู้รวบรวมเอกสารเพื่อนำไปยื่นต่อผู้ร้องเอง เนื่องจากนายอุปกิตกำลังจะหย่ากับผู้ถูกกล่าวหา ในการยื่นบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ จึงมีการแสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และ พระสมเด็จนางพญาพิชณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ ตามลำดับ โดยใช้เอกสารชุดเดิมที่เคยยื่นบัญชีต่อผู้ร้อง ต่อมา

ผู้ถูกกล่าวหาและนายอุปกิตจดทะเบียนหย่าเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ข้อเท็จจริงยังไม่พอรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในความครอบครองของตนหลังจากจดทะเบียนหย่า คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางกำพองหรือพระนางพญากำพองเพชร เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ในการยื่นบัญชี กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๖ ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่ามีทรัพย์สินรวม ๑๖๙,๖๖๖,๗๙๕.๙๗ บาท มีหนี้สินรวม ๒๙,๗๓๑,๔๑๑.๘๙ บาท มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๑๓๙,๙๓๕,๓๘๔.๐๘ บาท และระบุที่ดิน ภ.บ.ท. ๕ จำนวนหลายแปลง สำหรับการระบุที่ดินดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องคดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ แสดงให้เห็นถึงเจตนาในการแสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในความครอบครองของตน คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ จึงระบุในหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ และเมื่อผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและให้นำทรัพย์สินไปแสดง ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้นำพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในครอบครองไปให้ผู้ร้องตรวจสอบโดยไม่รู้ว่าเป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่แสดงในบัญชี พฤติการณ์แห่งคดีจึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาแสดงรายการพระเครื่องไม่ตรงกับที่มีอยู่จริงและระบุนามพระเครื่องสูงกว่าความเป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้อง กรณีจึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

(อม.๕๐)

- ๑๔ -

ต่อผู้ร้อง และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือ
หนี้สินสำหรับรายการนี้

เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนากระทำความผิดตามที่ผู้ร้องกล่าวหา
ตามคำร้องดังที่ได้วินิจฉัยมาเป็นลำดับข้างต้น ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีความผิดตามคำร้อง

พิพากษายกคำร้อง.

นายภพพิสิษฐ์ สุขะพิสิษฐ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นางสาวปาริณา ไกรคุปต์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ ปฏิญาณตนก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ คมจ. ๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ๒ รายการ คือ รายการเงินให้กู้ยืม

รายนายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จเจียงขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยรายการเงินให้กู้ยืมตามสัญญา เงินกู้ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และใช้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบ ให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่ายเช็คเป็นหลักประกันที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา และคดีที่นายประทีปถูก ผู้ถูกกล่าวหาร้องทุกข์ในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอยู่การสูงสุด มีคำสั่งไม่ฟ้อง ส่วนรายการพระเครื่อง ๒ องค์ จากการตรวจสอบเปรียบเทียบกับพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงมีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ใช้เป็นเอกสารประกอบ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมี พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ผู้ถูกกล่าวหา รู้จักสนิทสนมกับนายประทีป มีพรบุชา เป็นเวลา กว่า ๓๐ ปี นายประทีปเคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุด อำเภोधุดาราม จังหวัดราชบุรี ช่วงปี ๒๕๕๕ นายประทีปประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุด และส่งผู้สมัครในทีมของนายประทีป ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิก

เทศบาลตำบลคลองตากคต อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี นายประทีปขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือโดย
 ขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจกรรมทางการเมืองและการเลือกตั้งเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้นายประทีปยืมเงินจำนวนดังกล่าวโดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมาปี ๒๕๕๖ นายประทีป
 และผู้สมัครในกลุ่มได้รับเลือกตั้งรวม ๗ คน ในช่วงดำรงตำแหน่งนายประทีปคืนเงินให้ผู้ถูกกล่าวหา
 รวม ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีปเจรจาตกลง
 เกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและทำสัญญาเงินกู้ฉบับใหม่จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และนายประทีปนำโฉนด
 ที่ดินเลขที่ ๓๐๒๓๕ ตำบลคลองตากคต อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ให้ผู้ถูกกล่าวหาถือถือเป็น
 หลักประกัน ส่วนรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ได้แก่ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ
 พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เดิมเป็นของนายอุปกิต ปาจริยางกูร อดีตสามี นายอุปกิตมอบให้
 ผู้ถูกกล่าวหาขณะเป็นสามีภริยากัน ก่อนหน้านี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
 หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในวาระดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กรกฎาคม
 ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
 ประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงใช้ราคา
 พระเครื่องทั้งสององค์ตามบัญชีเดิม รวมทั้งภาพถ่ายซึ่งอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 ที่เคยยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่สนใจพระเครื่อง ไม่สามารถแยกแยะ
 รายละเอียดของพระเครื่องที่ครอบครองว่าเป็นพระรุ่นเดียวกันกับองค์เดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบก่อนหน้านี้และยื่นไม่ตรงมูลค่างับทรัพย์สินที่ครอบครอง
 หรือไม่ ไม่มีเจตนาแสดงราคาสูงกว่าความเป็นจริง และไม่มีเจตนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 และเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในทรัพย์สินอื่นส่วนนี้ต่อผู้ร้อง
 ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำร้อง พร้อมเอกสารประกอบ คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกัน ประกอบ คำแถลงปิดคดีของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนสมรสกับนายอุปกิต ปาจริยางกูร เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมาจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี รวม ๔ สมัย สมัยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สมัยที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ สมัยที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และ สมัยที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ได้แสดงรายการ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๓ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตาม คำร้องไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ระบุราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๒๓ คือ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ระบุราคา ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาขอใช้เอกสารชุดเดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องไว้ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ลำดับที่ ๒๓ โดยขอใช้เอกสารร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง ส่วนนายอุปกิตเคยยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ศ.๑ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๔ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการเงินให้กู้ยืม รายนายประทีป มีพรบุชา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ และรายการพระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลกพิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ โดยผู้ถูกกล่าวหาระบุในหมายเหตุว่าใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่ง ปี ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ แต่จากการตรวจสอบของผู้ร้อง ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีปตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และไม่ได้แนบเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปส่งจ่ายไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปี ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๒ แผ่นที่ ๐๕๗๑ และ ๐๕๗๒ เป็นเพียงหลักประกันเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครุ และอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ส่วนพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้อง คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางกำแพงหรือพระนางพญากำแพงเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ และแผ่นที่ ๐๗๐๓ ซึ่งเป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องจึงมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด

ข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดชอบตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ต่อศาลจังหวัดราชบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.๕๕๓/๒๕๖๕ และศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ให้นายประทีปชำระเงินจำนวน ๑๐,๒๑๕,๓๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ค.๔ และ ค.๑๐

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ สำหรับรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบพฐา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอโพธาราม ในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปฐานฉ้อโกงและความผิดต่อพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเช็ค ว่า เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีปกู้ยืมเงินผู้ถูกกล่าวหา ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเงินสดให้นายประทีป มีนายอันฟาร์ม กรอกข้อความลงในสัญญากู้ยืมเงิน และนายอันฟาร์มกับนายสุทธิเขตต์ลงลายมือชื่อเป็นพยาน ตามสัญญากู้ยืมเงิน เอกสารหมายเลข ร.๑๐ แผ่นที่ ๐๔๐๗ เหตุที่ให้กู้ยืมจำนวนมาก เพราะไว้ใจกันและนายประทีปมีตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากคต เงินที่กู้จะนำไปใช้ในการลงทุนรับเหมาก่อสร้าง ซึ่งเมื่อผู้ถูกกล่าวหาให้ปากคำต่อผู้ร้อง ก็ยอมรับว่าได้ให้การเช่นนี้ต่อพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าวจริง ตามบันทึกปากคำของผู้ถูกกล่าวหา เอกสารหมายเลข ร.๑๐ แผ่นที่

๐๓๘๗ ตามคำให้การของผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่ามีการส่งมอบเงินให้นายประทีปในวันกู้ยืมเงิน ซึ่งขณะนั้นนายประทีปได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีแล้ว มิได้ให้การว่าก่อนนายประทีปจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี นายประทีปเคยกู้ยืมเงินผู้ถูกกล่าวหา ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงค้างชำระ ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท แล้วทั้งสองฝ่ายจึงมาทำสัญญากู้ยืมเงินกันใหม่ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ คำให้การที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนหรือให้ปากคำต่อผู้ร้องจึงขัดแย้งกับที่ผู้ถูกกล่าวหานำสืบต่อผู้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้ร้องตามเอกหมาย ร.๑๐ แผ่นที่ ๐๓๘๐ ว่านายประทีปกู้ยืมเงินผู้ถูกกล่าวหาตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี รวมทั้งลงทุนในธุรกิจ ก็ไม่มีเหตุผล เพราะการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีกำหนดในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๖ การกู้ยืมเงินตามที่ชี้แจงจึงเกิดภายหลังการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเสร็จสิ้นแล้ว นอกจากนั้นผู้ถูกกล่าวหายังให้การต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโพธารามว่า เดิมผู้ถูกกล่าวหาเคยให้นายประทีปกู้ยืมเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายประทีปได้ชำระคืนตามกำหนด จึงไว้วางใจและให้กู้ยืมเงินอีก ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่าก่อนการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี นายประทีปมิได้เป็นหนี้ผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้นที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า ก่อนนายประทีปสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี ผู้ถูกกล่าวหาเคยให้นายประทีปกู้ยืมเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายประทีปชำระบางส่วนคงค้างอยู่ ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท จึงไม่น่าหนักใจรับฟังได้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนและให้ปากคำต่อผู้ร้องว่าวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีปกู้ยืมเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเงินให้ในวันทำสัญญา เพราะทนายความคนก่อนแนะนำให้ให้การและให้ปากคำตามข้อความในสัญญากู้ยืมเงิน ความจริงนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับนายประทีปมีมาก่อนวันทำสัญญากู้ยืมเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่เชื่อว่าทนายคนก่อนจะแนะนำผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว เพราะ

จะเป็นการแต่งเติมพยานหลักฐานอันอาจเกิดความเสียหายแก่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาได้ เกี่ยวกับวันทำสัญญากู้ยืมเงิน ได้ความว่าก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับนายประทีปฐานฉ้อโกงและความผิดต่อพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับการใช้เช็ค วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือทวงถามให้นายประทีปชำระหนี้ ตามเอกสารหมาย ร.๒๓ แผ่นที่ ๐๖๔๙ โดยอ้างว่าเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖ นายประทีปกู้ยืมเงินผู้ถูกกล่าวหา ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ตรงกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า นายประทีปทำสัญญากู้ยืมเงินผู้ถูกกล่าวหาในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ส่อให้เห็นพิรุธ ที่นายประทีปเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าจะออกค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีคลองตาลให้นายประทีปทั้งหมด หากได้รับการเลือกตั้ง ผู้ถูกกล่าวหาจะขอรับงานโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล อันแสดงว่าแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน การที่นายประทีปลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินและเช็ค เป็นเพียงการประกันว่าเมื่อนายประทีปได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรี ก็จะทำให้งานในโครงการของเทศบาลแก่ผู้ถูกกล่าวหา มิใช่การกู้ยืมเงิน ส่วนผู้ถูกกล่าวหานำสืบต่อสืบว่านายประทีปขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจกรรมทางการเมือง และหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยส่งมอบเงินกู้ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทให้นายประทีป เท่ากับอ้างว่าเป็นการกู้ยืมเงินกันจริง ๆ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่า นายประทีปยอมรับว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งจริง ก็เป็นการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์นั่นเอง จะฟังว่าเป็นการกู้ยืมเงินตามที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสืบหาได้หรือไม่ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้องได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นายประทีปไม่ได้กู้ยืมเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้ถูกกล่าวหา การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องว่าเป็นเจ้าหนี้นายประทีปตามสัญญากู้ยืมเงิน ถือว่าเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินที่ถูกต้องและแท้จริง

ส่วนรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกกล่าวหาให้ปากคำต่อผู้ร้องตามบันทึกปากคำเอกสารหมายเลข ร.๑๐ หน้า ๐๓๘๗ และเบิกความว่า ระหว่างยังสมรสกับนายอุปกิจ นายอุปกิจมอบพระเครื่องให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ องค์ โดยบอกว่าเป็น พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ภายหลังจากหย่ากับนายอุปกิจแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยขอใช้ภาพถ่ายเดิมที่เคยยื่นไว้ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๖ เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในปี ๒๕๕๖ มา ตรวจสอบ ผู้ถูกกล่าวหาจึงนำพระเครื่อง ๒ องค์ ที่นายอุปกิจให้มาไปมอบให้เจ้าพนักงานของผู้ร้อง ผล การตรวจสอบกับภาพสีที่ผู้ถูกกล่าวหาแนบเป็นเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในปี ๒๕๕๖ ปรากฏว่ามีลักษณะไม่เหมือนกัน ซึ่งพระเครื่อง ๒ องค์ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมามอบให้ตรวจสอบนั้น ฟังเป็นยุติโดยคู่ความไม่ได้แย้งว่าเป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนาง กำแพง พระทั้งสององค์นี้ นายอุปกิจเบิกความว่าได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้า สำหรับพระสมเด็จ บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ นั้น ระหว่างยังสมรส กัน ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้าบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินในส่วนของนายอุปกิจ นายอุปกิจให้ปากคำต่อผู้ร้อง ว่า พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้า แต่ในชั้นพิจารณา นายอุปกิจเบิกความว่าพระสมเด็จองค์นี้ไม่น่าจะให้ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้า ไม่ทราบอยู่ที่ไหน หาไม่พบ ส่วน พระนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ไม่ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้า คงอยู่ที่นายอุปกิจ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ระหว่างสมรสนายอุปกิจอดีตสามีของผู้ถูกกล่าวหา มอบพระเครื่องให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ องค์ คือ

พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) กับ พระนางกำพวด นายอุปทิศไม่ได้มอบพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในส่วนของนายอุปทิศในปี ๒๕๕๖ กรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือชี้แจงต่อผู้ร้องตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐ หน้า ๐๓๘๐ ว่า ในกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้อ้างภาพถ่ายเดิมที่เคยยื่นไว้เมื่อพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๖ โดยมีได้มีการถ่ายภาพพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ได้รับมอบจากนายอุปทิศขึ้นใหม่ เมื่อผู้ร้องแจ้งให้นำพระเครื่อง ๒ องค์ที่ได้รับมาจากนายอุปทิศไปแสดง จึงทราบว่าเป็นพระเครื่องที่ไม่ตรงกับภาพถ่ายพระเครื่องที่อ้างในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในปี ๒๕๕๖ หรือพระเครื่อง ๒ องค์ที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองเป็นคนละองค์กับภาพถ่ายพระเครื่อง ๒ องค์ที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๖ เชื่อว่านายอุปทิศสับเปลี่ยนพระเครื่อง ปัญหาว่า มีเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่านายอุปทิศสับเปลี่ยนพระเครื่อง ๒ องค์ โดยนายอุปทิศจะมอบพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) กับพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ แต่สับเปลี่ยนเป็นมอบพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) กับพระนางกำพวด หรือไม่ เห็นว่า เมื่อนำภาพถ่ายพระเครื่อง ๒ องค์ ตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๖ มาเปรียบเทียบกับภาพถ่ายพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) กับพระนางกำพวด ที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองในเบื้องต้น ภาพถ่ายพระเครื่อง ๒ องค์ ตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๖ พระเครื่องจะเลี่ยมด้วยทองฝังเพชร ส่วนพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองจะเลี่ยมด้วยทอง สำหรับองค์พระเครื่องนั้น นายพิศาล เตชะวิภาค รองนายกกสมาคมผู้นิยมพระเครื่องพระบูชา เบิกความว่า ภาพที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่

๐๗๐๒ และภาพที่ ๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ภาพที่ ๑ จะมีรักซึ่งเป็นจุดสีดำบริเวณในหน้า แต่ไม่มีคราบกรุหรือคราบปกคลุมทั่วพื้นผิวพระเครื่อง เนื้อผงสีเข้มกว่า ตัดขอบชัดกว่า ลักษณะทรงตื้นกว่า และมีขนาดเล็กกว่า แต่พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ภาพที่ ๔ จะมีเศียรของพระเล็กกว่า ไม่มีรัก มีคราบกรุหนา มีความคมชัด และตัดขอบกว้างกว่า ดังนั้นพระทั้งสองภาพจึงมีความแตกต่างกันทั้งขนาดขององค์ พระลักษณะพื้นผิวของพระ คราบรัก และคราบกรุ ส่วนพระนางพญากำแพงเพชร ภาพที่ ๒ กับพระนางพญากุญชรใหญ่ ภาพที่ ๓ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๓ และ แผ่นที่ ๐๗๐๔ มีความแตกต่างกัน คือ เศียรพระ ใบหน้าพระ หน้าอกพระ แขนและขาพระ ความคมชัดของพระ ซึ่งความแตกต่างของพระตามภาพ ๑ กับภาพ ๔ และภาพ ๒ กับ ภาพ ๓ เห็นได้โดยง่ายด้วยตาเปล่า ว่าเป็นพระคนละองค์กัน บุคคลทั่วไปสามารถพิจารณาแยกแยะได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้มีความรู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับพระเครื่องพิจารณา ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าไม่มีความรู้เรื่องพระ จึงฟังไม่ได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นายอุปกิตส่งมอบพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) กับ พระนางกำแพง ให้ผู้ถูกกล่าวหา ตามเจตนาที่แท้จริง มิได้สับเปลี่ยนพระหรือหลอกลวงผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น เมื่อพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหา ฉะนั้น ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องถ่ายภาพพระเครื่องที่อยู่ในความครอบครองจริง คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางกำแพง เป็นเอกสารประกอบในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีรับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๖๒ แต่ไม่ยื่นภาพดังกล่าว กลับจงใจอ้างภาพพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) กับ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกขุนใหญ่ ที่เคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๕๖ ซึ่งไม่ใช่ทรัพย์สินของตน

จึงพึงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินจึงวินิจฉัยว่า นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ ผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายวิวรรต นิ้มละม้าย

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑ /๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๕ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขแดงที่ คมจ. ๑/๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้อง ๒ รายการ คือ รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และรายการพระเครื่อง ๒ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยรายการเงินให้กู้ยืมตามสัญญาเงินกู้ไม่ปรากฏหลักฐานการส่งมอบเงินกู้ และเช็ครถนาการกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่นายประทีปมอบให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปีที่ส่งจ่ายเช็คเป็นเพียงหลักประกันข้อตกลงเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีคลองเตย จึงไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา และคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้อง ส่วนรายการพระเครื่อง ๒ องค์ จากการตรวจสอบเปรียบเทียบกับพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องตรวจสอบพบว่า มีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้แสดงเป็นเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา

๑๖๗ และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ผู้ถูกกล่าวหารู้จักสนิทสนมกับนายประทีป มีพรบุชา เป็นเวลากว่า ๓๐ ปี นายประทีปเคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคุด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ช่วงปี ๒๕๕๕ นายประทีปประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคุด และส่งผู้สมัครในทีมของนายประทีป ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลคลองตาคุด นายประทีปขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือโดยขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและการหาเสียงเลือกตั้งเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้นายประทีปยืมเงินจำนวนดังกล่าวโดยไม่คิดดอกเบี้ย ต่อมาปี ๒๕๕๖ นายประทีปและผู้สมัครในกลุ่ม ๖ คนได้รับเลือกตั้ง ในช่วงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคุดนายประทีปคืนเงินให้ผู้ถูกกล่าวหา รวม ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีปได้เจรจาตกลงเกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและมีการทำสัญญาเงินกู้กันใหม่จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายประทีปนำโฉนดที่ดินและบ้านที่ตนเองพักอาศัย ให้ผู้ถูกกล่าวหายึดถือเป็นหลักประกัน ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ เดิมเป็นของผู้ถูกกล่าวหา กับนายอุปกิจ ปาจริยางกูร อดีตสามีของผู้ถูกกล่าวหาโดยนายอุปกิจมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาขณะเป็นสามีภริยากัน ก่อนหน้านั้นผู้ถูกกล่าวหาเคยแสดงรายการของพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ไว้ในรายการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในวาระดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ แล้ว ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับ

ตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงแสดงราคาพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ ตามราคาเดิมและขอให้ภาพถ่ายซึ่งอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เคยยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่สนใจศึกษาพระเครื่อง จึงไม่สามารถแยกแยะรายละเอียดความแตกต่างของพระเครื่องแต่ละองค์ได้ และไม่ได้พิจารณาว่าพระเครื่องที่ครอบครองอยู่เป็นพระรุ่นเดียวกันกับองค์เดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบก่อนหน้า และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินไม่ตรงกับมูลค่าของทรัพย์สินที่ครอบครองหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาแสดงราคาสูงกว่าความเป็นจริง และไม่มีเจตนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงในทรัพย์สินที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพยานหลักฐานจากการไต่สวนที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกัน ประกอบคำแถลงการณ์ปิดคดีของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนสมรสกับนายอุปกิต ปาจริยางกูร เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมาจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี รวม ๔ สมัย สมัยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สมัยที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ สมัยที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และสมัยที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ไว้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่ ๓ ใน

การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ตามคำร้องไว้ใน รายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหมพิมพ์เส้นด้ายระบุงราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๒๓ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ระบุงราคา ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยขอใช้เอกสารประกอบชุดเดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่ ๒ ส่วนการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ดังกล่าวไว้ใน รายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และลำดับที่ ๒๓ โดยขอใช้เอกสารประกอบร่วมกับกรณีเข้า ตำแหน่ง สำหรับนายอุปทิศเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ค.๑ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๔ ในการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการเงินให้กู้ยืม ลำดับที่ ๙ ราย นายประจำปี มีพรบูชา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๒๒ และแสดงรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๑ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์ เส้นด้าย ระบุงราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๒ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ระบุง ราคา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาระบุในหมายเหตุว่า ใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ เกี่ยวกับพระเครื่อง ๒ องค์ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า พระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำไปให้

ผู้ร้องตรวจสอบเป็นคนละองค์กับพระเครื่องที่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูใหม่) และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ แต่พระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำไปแสดงต่อผู้ร้อง คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูเก่า) และพระนางพญากำแพงเพชร เกี่ยวกับเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาฟ้องทุกข้อให้ดำเนินคดีแก่นายประทีปขอหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นฟ้องนายประทีปให้รับผิดชอบตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ต่อศาลจังหวัดราชบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.๕๕๓/๒๕๖๕ ศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ให้นายประทีปชำระเงินจำนวน ๑๐,๒๑๕,๓๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ค.๔ และ ค.๑๐ คดียังไม่ถึงที่สุดโดยอยู่ระหว่างนายประทีปขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นหรือไม่ สำหรับรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรูใหม่) และพระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นแสดงรายการพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ดังกล่าวไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตั้งแต่ครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่ ๒ มาก่อนแล้ว และในการยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องในสมัยที่ ๓ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และภายหลังจากพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พระเครื่องทั้ง ๒ องค์ ในรายการทรัพย์สินอื่น ลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ เช่นกัน และข้อเท็จจริงได้ความ จากถ้อยคำของนายอุปกิต ปาจริยางกูร ซึ่งผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาต่างอ้างเป็นพยานว่า นายอุปกิต เป็นเจ้าของพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระ สมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙ และแผ่นที่ ๐๗๒๘ ตามลำดับ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำหรับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) นายอุปกิตให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมใส่ในระหว่าง สมรส แต่หลังจากจดทะเบียนหย่ากันแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้คืนให้ ส่วนพระสมเด็จนางพญาพิฆณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ นายอุปกิตเก็บไว้ในตู้เซฟ ไม่เคยให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมใส่ พระเครื่ององค์นี้ เป็นองค์ เดียวกับที่นายอุปกิตได้แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยในระหว่างสมรสนายอุปกิตให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยม ใส่พระเครื่อง ๓ องค์ คือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) พระไพรีพินาศ และ พระนางพญากำแพงเพชร จากถ้อยคำของนายอุปกิตดังกล่าวรับฟังได้ว่า พระ ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหา แสดงในบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีอยู่จริง ส่วนพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมา ให้ผู้ร้องตรวจสอบคือ พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) และพระนางพญากำแพงเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๖ และแผ่นที่ ๐๗๒๗ ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า ในระหว่าง สมรสนายอุปกิตซึ่งชอบเก็บสะสมพระเครื่องที่มีราคาสูง โดยเฉพาะพระสมเด็จ และพระนางพญา ที่

เป็นที่นิยมได้มอบพระเครื่องให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ องค์ บอกว่าเป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จจางพญา มีราคาองค์ละหลายล้านบาท หลังจากจดทะเบียนหย่ากัน ผู้ถูกกล่าวหายังคงครอบครองพระเครื่อง ๒ องค์ดังกล่าวตลอดมา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่อง และเข้าใจว่าพระเครื่องที่นายอุปกิตมอบให้เป็นพระเครื่ององค์เดียวกับที่ได้เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องไว้ก่อนหน้านี้ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงแสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ได้รับมาจากนายอุปกิต โดยใช้ราคาเดิม และขอใช้ภาพถ่ายเดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ก่อนหน้านี้ ต่อมาเมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำทรัพย์สินไปให้ผู้ร้องตรวจสอบ ผู้ถูกกล่าวหาก็นำพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ ที่นายอุปกิตให้ไว้หลังจากหย่าแล้วไปให้ผู้ร้องตรวจสอบ โดยเข้าใจว่าเป็นพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ ตามที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ส่วนพระเครื่องทั้ง ๒ องค์ จะเป็นพระองค์เดียวกันกับที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบ ประกอบกับนายพิศาล เตชะวิภาค ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ร้องอ้างเป็นพยานให้ถ้อยคำว่า คนทั่วไปที่ไม่ใช่เซียนพระหรืออยู่ในวงการพระ ไม่เคยรู้เรื่องพระ หากจะทราบว่าเป็นพระเครื่องออกวัดใด พิมพ์อะไร ต้องศึกษาเปรียบเทียบจากการดูภาพถ่ายในหนังสือพระเครื่อง ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะและรูปทรงของพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ กับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย (กรุเก่า) ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ แล้ว มีลักษณะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดใกล้เคียงกัน และพระนางพญาพิชณูโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ กับพระนางพญากำแพงเพชร ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่

๐๗๐๓ ก็มีลักษณะรูปทรงเป็นสามเหลี่ยมเหมือนกัน ซึ่งพระเครื่องแต่ละองค์แม้จะมีรายละเอียด
 ข้อแตกต่างกันอีกหลายประการตามที่พยานผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นไว้ แต่คนทั่วไปที่ไม่ใช่
 ผู้เชี่ยวชาญและไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่อง ย่อมไม่อาจแยกแยะถึงข้อแตกต่างของพระเครื่องแต่ละ
 องค์ได้ จึงมีเหตุให้เชื่อว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจมาโดยตลอดว่าพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ได้รับมาจาก
 นายอุปกิต ในระหว่างสมรสและอยู่ในความครอบครองของตนเรื่อยมา คือพระสมเด็จบางขุนพรหม
 พิมพ์เส้นด้าย (กรุใหม่) และพระสมเด็จจางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ ตามที่เคยยื่นบัญชีแสดง
 รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ก่อนหน้านี้ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
 และหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒
 สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงได้แสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ที่อยู่ในความครอบครองของตนเองว่าเป็น
 พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จจางพญาพิษณุโลก พิมพ์อกนูนใหญ่ โดยใช้
 ราคาเดิม และขอใช้ภาพถ่ายพระเครื่องเดิมตามที่ได้เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้
 ก่อนนี้ ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาแสดงรายการพระเครื่อง ๒ องค์ ที่ไม่ตรงกับ
 ที่มีอยู่จริงและระบुरาคาพระเครื่องสูงเกินกว่าความเป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทรัพย์สิน
 ของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
 ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ผู้ร้องทราบ และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อ
 ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินสำหรับรายการพระเครื่องทั้ง ๒ องค์นี้

สำหรับรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท
 ตามสัญญากู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เห็นว่า ผู้ร้องมีนายประทีปเป็นพยานให้ถ้อยคำยืนยันว่า
 เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนนายประทีปให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

นายกเทศมนตรีตำบลคลองตากต อำเภอโศกราม จังหวัดราชบุรี โดยบอกว่าผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นผู้
 ออกค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งให้ และหากนายประทีปได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี
 แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะขอเป็นผู้รับงานในโครงการต่างๆ ของเทศบาลตำบลคลองตากต โดยครั้งแรก
 นายประทีปได้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโศกราม เลขที่
 ๐๙๑๓๙๗๑ โดยไม่ได้กรอกข้อความอย่างอื่นรวมทั้งจำนวนเงิน มอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อเป็น
 หลักประกันว่า เมื่อนายประทีปได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีแล้วจะให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับงาน
 ในโครงการต่างๆ ของเทศบาลตำบลคลองตากตตามที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องการ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาให้
 นายประทีปส่งมอบโฉนดที่ดินที่เป็นที่ดินตั้งบ้านของนายประทีป และให้นายประทีปลงลายมือชื่อเป็นผู้
 นายสุทธิเขตต์ หลักชัย เพื่อนของนายประทีปลงลายมือชื่อในฐานะพยานในสัญญากู้เงินซึ่งไม่มี
 การกรอกข้อความใดๆ เพื่อเป็นหลักประกันเพิ่มเติมหลังจากได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบล
 คลองตากตแล้ว นายประทีปเคยบอกให้นายสุนทร นุ่มนวล ปลัดเทศบาลตำบลคลองตากตทราบเรื่อง
 ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขอเป็นผู้รับงานในโครงการรับเหมาก่อสร้างต่างๆ ของเทศบาล แต่นายสุนทร
 คิดคำนวณว่าไม่สามารถทำได้ ต่อมาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน
 ปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้นายอันฟามร์ ศิริโต นำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีในฐานะ
 ประธานคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดราชบุรีเพื่อให้ส่งย้ายนายสุนทร ปลัดเทศบาลตำบล
 คลองตากตไปช่วยราชการ (แควน) ที่จังหวัดราชบุรี มาให้นายประทีปลงลายมือชื่อ แต่นายประทีป
 ไม่ยอมลงลายมือชื่อ หลังจากนั้นประมาณ ๒ ถึง ๓ วัน ผู้ถูกกล่าวหาโทรศัพท์บอกนายประทีปให้ย้าย
 นายมานพ สำราญยาก ผู้อำนวยการกองช่างไปพร้อมกับนายสุนทรในคราวเดียวกัน แต่นายประทีป
 ไม่ดำเนินการให้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหากับนายประทีปมีปัญหาทั้งดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงนำเช็คที่

นายประทีปมอบไว้เป็นหลักประกันไปกรอกข้อความ และต่อมาได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญาแก่นายประทีป แต่ในที่สุดพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และผู้ร้องมีนายสุทธิเขตต์ ซึ่งลงลายมือชื่อเป็นพยานในสัญญากู้เงินให้ถ้อยคำสอดคล้องกับถ้อยคำของนายประทีปว่า สัญญากู้เงินที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้นายประทีปและนายสุทธิเขตต์ลงลายมือชื่อ ไม่มีการกรอกข้อความใดๆ ผู้ถูกกล่าวหายังมีได้ลงลายมือชื่อ และไม่มีการมอบเงินหรือสิ่งอื่นใดให้แก่ นายประทีป ส่วนผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า นายประทีปขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือในการที่นายประทีปจะลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคุด และส่งผู้สมัครในกลุ่มจำนวน ๑๒ คน ลงสมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลคลองตาคุด โดยขอยืมเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและหาเสียงเลือกตั้งจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย ในช่วงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี นายประทีปชำระหนี้คืนให้บางส่วน คงค้างอยู่ ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีการเจรจาตกลงเกี่ยวกับหนี้ดังกล่าวและมีการทำสัญญาเงินกู้กันใหม่โดยในวันดังกล่าวไม่มีการมอบเงินตามสัญญา เพราะเป็นการนำหนี้ที่มีต่อกันอยู่เดิมมาทำสัญญาเงินกู้กันใหม่ โดยมีนายอันฟามร์ ศิริโต เป็นพยานให้ถ้อยคำสนับสนุนว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ นายประทีปได้ขอยืมเงินจากผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาคุด โดยนายอันฟามร์ เป็นผู้เขียนสัญญากู้เงินและลงลายมือชื่อเป็นพยาน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีปและนายสุทธิเขตต์มาหาผู้ถูกกล่าวหาที่บ้าน มีการเจรจาเรื่องเงินกู้ที่นายประทีปยังค้างชำระอยู่อีก ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท จึงมีการทำสัญญาเงินกู้กันใหม่โดยนายอันฟามร์เป็นผู้เขียนสัญญาและลงลายมือชื่อเป็นพยานร่วมกับนายสุทธิเขตต์ เมื่อมีการทำสัญญาเงินกู้ฉบับใหม่กันแล้ว จึงฉีกสัญญาเงินกู้ฉบับเดิมทิ้งไป ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและนายอันฟามร์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับที่

ผู้ถูกกล่าวหาเคยทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อผู้ร้อง และนายอันฟามร์เคยให้ถ้อยคำไว้ต่อผู้ร้อง ซึ่งชี้แจงและให้ถ้อยคำไว้ในทำนองเดียวกันว่า วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายประทีปมาขอกู้เงินจากผู้ถูกกล่าวหา ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีนายสุทธิเชตต์มาพร้อมนายประทีปด้วย ผู้ถูกกล่าวหาให้นายอันฟามร์เป็นคนเขียนสัญญากู้เงิน และผู้ถูกกล่าวหามอบเงินกู้ให้แก่นายประทีปเป็นเงินสด โดยนายอันฟามร์ให้ถ้อยคำอีกว่า นายประทีปเข้าไปรับเงินกู้จากผู้ถูกกล่าวหาในห้องด้านใน ห่างจากจุดที่นายอันฟามร์เขียนสัญญากู้เงินประมาณ ๑๐ เมตร หลังจากรับเงินกู้เป็นเงินสดมาแล้ว นายประทีปจึงมาลงลายมือชื่อในสัญญากู้เงินและนายสุทธิเชตต์ลงลายมือชื่อในฐานะพยาน ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและนายอันฟามร์ไม่อยู่ในร่องในรอย จึงไม่น่าจะน่าเชื่อถือ นอกจากนี้หากสัญญากู้เงินฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวนเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการตกลงทำสัญญากู้ฉบับใหม่เท่าจำนวนนี้ที่ยังคงค้างชำระโดยมีการฉีกสัญญากู้เงินฉบับเดิมจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาททิ้งไปตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างจริงแล้ว สัญญากู้เงินฉบับเดิมหากมีอยู่จริงก็ควรทำขึ้นในปี ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ก็น่าจะมีการยื่นแสดงรายการเงินให้กู้ยืมจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทดังกล่าวไว้ แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการยื่นแสดงรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าว จึงเป็นข้อพิรุธ ทำให้ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาไม่น่าเชื่อถืออีกประการหนึ่ง ส่วนนายประทีปและนายสุทธิเชตต์ พยานผู้ร้องให้ถ้อยคำยืนยันหนักแน่นมั่นคงตลอดมา จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ เชื่อว่านายประทีปลงลายมือชื่อในสัญญากู้เงินที่ไม่มีการกรอกข้อความใดๆ มอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเป็นหลักประกันเกี่ยวกับข้อตกลงในทางการเมืองเท่านั้น โดยไม่มีการ

ส่งมอบเงินกู้ให้แก่นายประทีปแต่ประการใด กรณีจึงมิใช่การให้กู้ยืมเงินกันจริงอันจะถือเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญาแก่นายประทีปในข้อหาฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อัยการสูงสุดก็มีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีดังกล่าว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ใช้สิทธิเรียกร้องในทางแพ่งฟ้องนายประทีปให้ชำระหนี้ตามสัญญากู้เงิน และศาลมีคำพิพากษาแล้วเป็นคดีหมายเลขแดงที่ พ.๓๙๐/๒๕๖๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ก็เป็นการฟ้องภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกผู้ร้องดำเนินคดีนี้แล้ว และคดีแพ่งดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดอยู่ระหว่างที่นายประทีปขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ การยื่นบัญชีรายการแสดงทรัพย์สินในส่วนของสัญญาเงินกู้ฉบับดังกล่าว จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ผู้ร้องทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินสำหรับรายการนี้ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าในคดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้อีก

จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุก

(อม.๕๐)

- ๑๔ -

มาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระ
ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ค่าขออื่นให้ยก.

นางนวลทิพย์ ฉัตรชัยสกุล

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๑ /๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ~~๒๔~~ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปรีณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า นางสาวปรีณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในส่วนทรัพย์สินและหนี้สิน ๒ รายการ ๑. รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒. รายการทรัพย์สินอื่น

ประกอบด้วย พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและเจตนาในการกระทำผิด โดยแจ้งไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาให้อัยคำต่อผู้ร้อง โดยแสดงเหตุผลแล้วก็ตาม แต่กรณียังรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเหตุผลอันสมควร จึงทำให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาในการกระทำผิดและฝ่าฝืนกฎหมาย โดยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ร้อง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า กรณีเงินกู้ ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีป มีพรบุชา รู้จักสนิทสนมกันมาเป็นเวลา ๓๐ ปี ช่วงปี ๒๕๕๕ นายประทีปประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากุด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พร้อมผู้สมัครในทีม ๑๒

คน จึงขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือโดยขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้หาเสียงเลือกตั้งเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาตกลงให้นายประทีปกู้ยืมเงินในจำนวนดังกล่าวโดยไม่คิดดอกเบี้ย นายประทีป ได้รับการเลือกตั้งและได้สมาชิกสภาเทศบาลตำบลคลองตากคต ๖ คน หลังจากนั้นนายประทีปได้ชำระ เงินกู้คืนรวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหา กับนายประทีป มีการ เจรจาเกี่ยวกับหนี้ดังกล่าว จึงได้มีการทำสัญญาเงินกู้กันใหม่ และนายประทีปได้ลงลายมือชื่อในฐานะ ผู้กู้ยืม ห้างนำโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๐๒๓๕ ตำบลคลองตากคต อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พร้อม สิ่งปลูกสร้างที่เป็นที่อยู่ของตนมาให้ผู้ถูกกล่าวหายึดถือไว้เป็นหลักประกัน ส่วนในกรณีพระสมเด็จ บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายและพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องหลายครั้ง เดิมพระเครื่องทั้งสององค์ เป็นของผู้ถูกกล่าวหา กับ นายอุปกิต ปาจริยางกูร อดีตสามีของผู้ถูกกล่าวหา เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ ผู้ร้องเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในวาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าว พระเครื่องรายการพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายเป็นองค์เดียวกันกับที่มีการยื่นก่อนหน้านี้นี้และมีการตรวจสอบจากผู้ร้องแล้วว่าเป็นการ ยื่นถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงตีราคาตามที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง พระ

เครื่ององค์นี้ได้รับการยกให้จากนายอุปกิตขณะเป็นสามีภริยากัน ส่วนพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อก
นูนใหญ่ นายอุปกิตมอบให้หลังหย่ากันแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สิน ตามบัญชีเดิมและส่งภาพถ่ายซึ่งอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องเมื่อ
ปี ๒๕๕๔ ถึง ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหามิใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่สนใจพระเครื่อง ไม่สามารถแยกราย
ละเอียดของพระเครื่องว่าแตกต่างกันอย่างไร ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้พิจารณาว่าพระเครื่องที่ครอบครอง
อยู่เป็นรุ่นเดียวกับองค์เดิมที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินก่อนหน้านี้หรือไม่ และยื่นไม่
ตรงมูลค่ากับทรัพย์สินที่ครอบครองอยู่ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีเจตนาตีราคาสูงกว่าความเป็นจริง ไม่มี
เจตนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบในทรัพย์สินอื่นต่อผู้ร้อง ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์แล้ว จากสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และตามทางไต่สวน
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นคู่สมรสของนายอุปกิต ปาจริยางกูร แต่ต่อมาได้
หย่าขาดจากกัน เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรและได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบใน ส่วนทรัพย์สินและหนี้สิน ๒ รายการ ได้แก่ (๑) รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา ตาม สัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และ (๒) รายการทรัพย์สิน อื่น คือพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ๑ องค์ มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับพระสมเด็จ นางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ๑ องค์ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ก่อนเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรในครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและได้ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องมาก่อน กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้หรือไม่ ตามทางไต่สวนได้ความจากนางสาวจุฑารัตน์ เหลืองเพิ่ม สกุล ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีนี้ในขณะดำรง ตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินเชี่ยวชาญ สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สินภาคการเมืองและ

ได้รับมอบหมายจากผู้ร้องให้ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงเกี่ยวกับการแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงของ
ผู้ถูกกล่าวหา ในชั้นตอนนี้พยานมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป
๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เอกสารหมาย ร.๒๒ ระหว่าง
นายประทีปกับผู้ถูกกล่าวหาด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ด้วยเหตุที่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานการส่งมอบ
เงินให้กู้ยืม และนายประทีปนำสืบได้ว่าสัญญาเงินกู้และเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา
โพธาราม เลขที่ ๐๙๑๓๙๗๑ ที่ให้ไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ระบุจำนวนเงินและวันเดือนปี เป็นเพียง
หลักประกันข้อตกลงเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การสนับสนุนนายประทีปในการลงสมัครรับเลือกตั้ง
นายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครัด ไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหนี้ที่พึงมีสิทธิเรียกร้อง
ให้ชำระหนี้และนายประทีปมิใช่ลูกหนี้อันพึงต้องชำระหนี้ตามมูลหนี้แห่งสัญญาเงินกู้ และอัยการ
สูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้องนายประทีปในคดีฉ้อโกงและออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คโดย
เห็นว่านายประทีปมอบเช็คให้เพื่อค้ำประกันข้อตกลง ในการรับทำโครงการระหว่างกัน ส่วนรายการ
ทรัพย์สินอื่น คือพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่
พยานตรวจสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริงโดยเปรียบเทียบกับพระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหานำมา

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่ามีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายสีที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้แสดงเป็นเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เห็นว่า สัญญาเงินกู้ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นแบบพิมพ์ที่เว้นช่องว่างไว้ให้กรอกข้อความตามที่กำหนดหรือที่ต้องการ โดยมีการกรอกข้อความถึงวันที่และสถานที่ทำสัญญา ชื่อผู้ถูกกล่าวหาเรียกว่าผู้ให้กู้ ชื่อนายประทีป ภูมิลำเนา เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเรียกว่าผู้กู้ จำนวนเงิน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้กู้ได้รับเงินดังกล่าวไปจากผู้ให้กู้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗ ต่อปี กำหนดส่งดอกเบี้ยเป็นรายเดือน เดือนละ ๔๔,๙๑๗ บาท ตกลงชำระหนี้เงินต้นคืนภายในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ ตอนลงมีลายมือชื่อผู้ให้กู้ ผู้กู้ และพยาน ในเบื้องต้นย่อมถือได้ว่าเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงไว้ในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เป็นเงินให้กู้ยืม ซึ่งหมายถึงเงินที่ให้กับบุคคลกู้ยืมและได้แนบหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงเป็นเอกสารประกอบต่อผู้ร้องไว้ชอบแล้ว เรื่องนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความถึงความเป็นมาแห่งมูลหนี้รายนี้ว่าเมื่อปี ๒๕๕๕ นายประทีปขอให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูดโดยขอยืมเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาและนายประทีปเจรจาเรื่องดังกล่าวจึงนำยอดหนี้ที่เหลือมาทำสัญญากู้เช่นนี้ เห็นได้

ว่าการกู้เงินตามสัญญาจะมีมูลหนี้ต่อกันหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหนี้พึงมีสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้และนายประทีปเป็นลูกหนี้อันพึงต้องชำระหนี้ตามมูลหนี้แห่งสัญญาเงินกู้หรือไม่ เพียงใด ขอบที่จะพิสูจน์สิทธิและหน้าที่กันทางแพ่ง นายประทีปเบิกความยอมรับว่าได้ลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มสัญญาเงินกู้นั้น แต่อ้างว่าไม่เคยได้รับเงินตามสัญญาเงินกู้และรับว่าลงลายมือชื่อในเช็คดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นหลักประกันการที่ผู้ถูกกล่าวหาช่วยเหลือพยานในการหาเสียงและเพื่อเป็นหลักประกันว่าเมื่อพยานได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด ผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับงานโครงการต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลคลองตาครูด คดีได้ความจากนายประทีปว่าพยานรู้จักกับผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่ประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว และช่วยหาเสียงให้บิดาผู้ถูกกล่าวหาที่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่นั้นมา กับเบิกความอ้างถึงเหตุที่ตนลงสมัครรับเลือกตั้งตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด เป็นเพราะผู้ถูกกล่าวหาชักชวนโดยบอกว่าจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการหาเสียงให้โดยหากพยานได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตาครูด ผู้ถูกกล่าวหาจะขอรับงานรับจ้างโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล นอกจากที่พยานทำสัญญาเงินกู้นี้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว พยานยังได้ส่งมอบโฉนดที่ดินเนื้อที่ ๑ งานกว่าซึ่งเป็นที่ดินที่บ้านเลขที่ ๔๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองตาครูด อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้ด้วย ประการสำคัญ

คดีได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ฟ้องนายประทีปเรียกเงินตามสัญญาเงินกู้ดังกล่าวต่อศาลจังหวัดราชบุรี ตามคดีหมายเลขดำที่ พ ๕๕๓/๒๕๖๕ และศาลจังหวัดราชบุรีพิพากษาให้นายประทีปชำระหนี้พร้อม ดอกเบี้ยแก่ผู้ถูกกล่าวหา สำหรับรายการทรัพย์สินอื่น คือพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่าพระเครื่องทั้งสององค์ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ตั้งแต่เมื่อครั้ง เข้ารับตำแหน่งครั้งที่สองและใช้ภาพถ่ายเดิมตลอดมา ต่อมาได้จดทะเบียนหย่ากับนายอุปกิต ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบว่าพระเครื่องที่ครอบครองอยู่ไม่ตรงกับภาพถ่าย เมื่อนำมาแสดงต่อผู้ร้องจึง ทราบว่าเป็นคนละองค์กัน ข้อนี้ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของ ผู้ถูกกล่าวหาที่เคยยื่นต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง ๑ ปี เมื่อปี ๒๕๕๗ ที่ผู้ร้องส่งต่อศาลตามคำร้องขอส่งเอกสารลง วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เอกสารหมายเลข ศ.๑ ล้วนแล้วแต่ปรากฏรายการทรัพย์สินอื่น รวมถึงพระ สมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ๑ องค์ มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์ อกนูนใหญ่ ๑ องค์ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเข้ารับตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี ๒๕๕๖ ปรากฏภาพถ่ายพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย มูลค่า

๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเอกสารประกอบด้วย ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ต่างระบุข้อหมายเหตุไว้ว่าขอให้เอกสารประกอบร่วมกับกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ปรากฏว่าในขั้นตอนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในกรณีต่าง ๆ ที่ผ่านมามีผู้ร้องมีข้อโต้แย้งถึงความมีอยู่จริงของทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งในครั้งนี้ โดยแสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์นี้ ทั้งได้ระบุว่าใช้ร่วมกับกรณีพ้นตำแหน่งปี ๒๕๕๖ แม้จะได้ความว่าพระเครื่องทั้งสององค์ตามภาพถ่ายหมายเลข ร.๒๗ จะแตกต่างกับพระเครื่ององค์ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงต่อผู้ร้อง แต่คดีได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์กรณีเข้ารับตำแหน่งในครั้งนี้โดยใช้ภาพถ่ายเดิมกับเมื่อครั้งยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารายการทรัพย์สินนี้เป็นรายการเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ก่อนแล้วและไม่มีการเปลี่ยนแปลงจึงใช้เอกสารประกอบของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่ารายการพระเครื่องทั้งสององค์นี้ใช้ร่วมกับกรณีพ้นตำแหน่งปี ๒๕๕๖ และระบุ

มูลค่าของทรัพย์สินดังกล่าวเช่นเดิม นายอุปกิตอดีตสามีของผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ และพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ตามภาพถ่ายเอกสารหมายเลข ร.๒๗ แผ่น ที่ ๐๗๒๘ และ ๐๗๒๙ เป็นของตน ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในส่วนของคู่สมรสเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นพระเครื่องในลำดับที่ ๒๒ และ ๒๓ ปัจจุบันนี้ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่อยู่นับนายอุปกิต ซึ่งนายอุปกิตได้นำมาแสดงไว้ในบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ในลำดับที่ ๕๘ ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายนายอุปกิตก็รับว่ามีอยู่จริงและได้ แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งผู้แทนราษฎรครบ ๑ ปี ในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยนายอุปกิตให้ผู้ถูกกล่าวหาพิมพ์ใส่ แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ใส่พระสมเด็จบางขุนพรหมอีกองค์หนึ่งมีข้อความที่ถ่ายภาพส่งผู้ร้อง อันเป็นการยืนยันถึงความมีอยู่จริง ของพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายตามภาพถ่ายที่ยื่นไว้ต่อผู้ร้อง แม้ในปัจจุบันจะไม่ทราบว่า อยู่กับผู้ใดก็ตาม แต่ฟังได้ว่าในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อผู้ร้องพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้ายมีอยู่จริง จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา ไม่จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองรายการตามคำร้องและเอกสารประกอบต่อ

(อม.๕๐)

- ๑๒ -

ผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อ
ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน
ครั้งนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด ให้ยกคำร้อง.

นายณพรัตน์ สীทิตประเสริฐ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๒๑/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ โดยได้ปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ของศาลฎีกา ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร

ประกอบของตนด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ๑. รายการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ๒. รายการทรัพย์สินอื่น คือ พระเครื่อง ๒ องค์ มูลค่ารวม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ๑ องค์ มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ๑ องค์ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท และมีพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริง บทบัญญัติความผิด และกำหนดโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและชี้แจงแล้ว ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน หรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗ และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตาม คำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ของศาลฎีกา เอกสารท้ายคำร้องหมาย ร.๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้า รับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมาย ร.๖ ผู้ถูกกล่าวหาเป็น อดีตภริยาของนายอุบudit ปาจริยางกูร ซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภามัยแรกเมื่อปี ๒๕๖๒ ถึง

ปัจจุบัน (วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖) โดยจดทะเบียนสมรสกันเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ และจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ระหว่างอยู่กินร่วมกันฉันสามีภริยามีบุตรด้วยกัน ๑ คน ชื่อ เด็กชายทวีทอง ไกรคุปต์ และนายอุปกิตได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองใช้พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย เลี่ยมทองคำ จำนวน ๑ องค์ ตามภาพเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๒ (ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๖) และพระนางพญากำแพงเพชร เลี่ยมทองคำ จำนวน ๑ องค์ ตามภาพเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๓ (ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๗) ภายหลังจดทะเบียนหย่ากันแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงครอบครองใช้พระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหนี้ให้กู้ยืมเงินหลายราย

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามคำร้องของผู้ร้องหรือไม่ ปัญหาที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดมา ๒ กรณี กรณีแรก กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีรายการเงินให้กู้ยืมราย นายประทีป มีพรบุชา ตามสัญญาเงินกู้ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นความเท็จเพราะไม่มีมูลหนี้ตามสัญญา กรณีที่สอง กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีรายการทรัพย์สินอื่น พระเครื่องจำนวน ๒ องค์ ได้แก่พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย จำนวน ๑ องค์ มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ จำนวน ๑ องค์ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นความเท็จ เพราะพระเครื่องทั้งสององค์ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้ร้องตรวจสอบมีลักษณะไม่เหมือนกับภาพถ่ายที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้แสดงเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พิจารณ์แล้ว สำหรับข้อกล่าวหากรณีแรก นายประทีปให้การต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ ได้ความว่า นายประทีปเคยเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองตากุด และกำนันตำบลคลองตากุด ปี ๒๕๕๖ นายประทีปลาออกจากกำนันตำบลคลองตากุดเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบล

คลองตากต นายประทีปรู้จักกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นเวลาประมาณ ๒๐ ปี โดยเริ่มสนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาในช่วงที่ผู้ถูกกล่าวหาเสี่ยงในการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก และสมัยต่อมาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ชักชวนนายประทีปให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี โดยผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งทั้งหมดให้ และขอว่าหากนายประทีปได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะขอรับงานจากทางเทศบาลตำบลคลองตากต และได้ความตามทางใต้สวนว่า นายประทีปได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีตำบลคลองตากตในปี ๒๕๕๖ ต่อเนื่องจนถึงวันทำหนังสือสัญญากู้เงิน ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ร.๖ แผ่นที่ ๐๐๙๑ เห็นว่า ตามหนังสือสัญญากู้เงินฉบับดังกล่าว ข้อ ๑ มีข้อความชัดเจนว่า นายประทีปผู้กู้ได้รับเงินกู้จำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ไปจากผู้ถูกกล่าวหาผู้ให้กู้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว แม้นายประทีปจะปฏิเสธว่าไม่ได้รับเงินจำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าว และไม่ปรากฏพยานหลักฐานส่งมอบเงินให้กู้ยืมตามคำร้องของผู้ร้อง ก็มีได้หมายความว่าผู้ถูกกล่าวหา กับนายประทีปไม่มีหนี้สินต่อกัน เพราะหนี้ตามหนังสือสัญญากู้เงินอาจจะแปลงมาจากหนี้อื่นก็ได้ ตามทางใต้สวนไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า หนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวเป็นเอกสารสิทธิปลอม ทั้งเป็นที่ทราบกันว่าการสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติย่อมมีค่าใช้จ่าย การที่นายประทีปยอมมอบเช็คและโฉนดที่ดินไว้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเป็นหลักประกัน ย่อมเป็นการสนับสนุนให้เชื่อได้ว่า หนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวแปลงหนี้มาจากการที่ผู้ถูกกล่าวหา กับนายประทีปมีข้อตกลงกันดังกล่าว ส่วนหนี้จะบังคับกันได้หรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบงบการเงินให้กู้ยืมรายนายประทีป ก็อาจถูกผู้ร้องดำเนินคดีข้อหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ดังนี้ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบงบการเงินให้กู้ยืมราย

นายประทีป เชื่อว่าเป็นไปโดยสุจริตตามความเข้าใจของตน สำหรับกรณีแสดงรายการทรัพย์สินอื่น พระเครื่อง จำนวน ๒ องค์ ตามทางใต้สวนพยานหลักฐานข้อเท็จจริงได้ความว่า พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย จำนวน ๑ องค์ มูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ จำนวน ๑ องค์ มูลค่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ระบุว่าใช้ร่วมกับกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ซึ่งแสดงรายการพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวว่าเป็นทรัพย์สินในส่วนของนายอุปทิศ ปาจริยางกูร สามีมของผู้ถูกกล่าวหาในขณะนั้น พระเครื่องทั้งสององค์เลี่ยมทองล้อมเพชร ตามภาพเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ (ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙) และภาพเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๔ (ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๘) ได้ความจากนายอุปทิศ เป็นพยานเบิกความต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ว่า พระเครื่องทั้งสององค์เป็นของพยาน สำหรับพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ วันที่พยานได้พกติดตัวมาด้วย แต่พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย ขณะนี้พยานหาไม่พบและไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด ระหว่างที่เป็นสามีมของผู้ถูกกล่าวหาพยานได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเฝ้าพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย จำนวน ๑ องค์ และพระนางพญากำแพงเพชร จำนวน ๑ องค์ และภายหลังหย่ากันก็ไม่ได้ทวงคืน ปรากฏตามพระเครื่องทั้งสององค์ที่ทนายความผู้ถูกกล่าวหาให้ดูตรงกับภาพถ่ายเอกสาร หมายเลข ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๖ และ ๐๗๒๗ ซึ่งพระเครื่องทั้งสององค์ดังกล่าวพยานไม่ได้ยื่นในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยรับเข้าพระเครื่อง เห็นว่า พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ เป็นทรัพย์สินของนายอุปทิศ อดีตสามีมของผู้ถูกกล่าวหา และมีอยู่จริง ปัจจุบัน (วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖) นายอุปทิศยังคงครอบครองพระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ส่วนพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย องค์เลี่ยมทองล้อมเพชร ตามภาพเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕

(ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙) นายอุปกิตเบิกความตอบผู้ร้องว่า ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมใส่ หลังหย่ากันไม่ได้ เอาคืน แต่เมื่อนายอุปกิตได้ดูพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย องค์ที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครอง นายอุปกิตเบิกความใหม่ว่าพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย องค์ตามภาพเอกสารหมายเลข ร.๒๖ แผ่นที่ ๐๗๐๕ (ร.๒๗ แผ่นที่ ๐๗๒๙) ไม่ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมใส่ ปัจจุบันหาไม่พบไม่ทราบอยู่ที่ใด พระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย องค์ที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองและนำมาแสดงต่อศาลเป็น องค์ที่พยานให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมใส่และไม่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ทางใต้สวนข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ พระนางพญากำแพงเพชร ที่นายอุปกิตให้ผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยมใส่เป็นคนละองค์กับที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ข้อเท็จจริงคงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาประกอบอาชีพเป็นเจ้าของฟาร์มไก่ ไม่เคยรับเช่าพระเครื่อง พระเครื่องที่ครอบครองอยู่ ได้มาจากนายอุปกิต อดีตสามีที่บอกว่าเป็นพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระสมเด็จ นางพญา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเครื่องและไม่ได้มีส่วนรู้เห็นกับการยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและรูปภาพพระเครื่องพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และ พระสมเด็จนางพญา พิมพ์อกนูนใหญ่ ของนายอุปกิตที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ นายอุปกิตมีความรู้และสะสมพระเครื่องยังเบิกความ เกี่ยวกับพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย สืบสน จึงเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าพระสมเด็จ บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระนางพญากำแพงเพชร เป็นพระเครื่ององค์เดียวกับภาพ พระเครื่องที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำพระเครื่องทั้งสององค์ที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ไปแสดงแก่ผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาก็นำพระสมเด็จ บางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระนางพญากำแพงเพชร ทั้งสององค์ที่อยู่กับตนไปแสดงแก่ผู้ร้อง

ทันที แสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ใจของผู้ถูกล่าวหา ทั้งเมื่อพิจารณาประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ร.๖ ผู้ถูกล่าวหาระบุบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่า ผู้ถูกล่าวหา มีทรัพย์สินรวม ๑๖๙,๖๖๖,๗๙๕.๙๗ บาท มีหนี้สินรวม ๒๙,๗๓๑,๔๑๑.๘๙ บาท มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๑๓๙,๙๓๕,๓๘๔.๐๘ บาท โดยระบุที่ดิน ภ.บ.ท.๕ หลายแปลง จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกล่าวหาต้องคดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง และศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ผู้ถูกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามคดีหมายเลขแดงที่ คมจ.๑/๒๕๖๕ ของศาลฎีกา ยิ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตว่าตนเป็นเจ้าของหนี้เงินกู้ นายประทีปจำนวน ๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท และเป็นเจ้าของพระสมเด็จบางขุนพรหม พิมพ์เส้นด้าย และพระนางพญากำแพงเพชร ที่นายอุปกิตอดิตตสามีให้ยืมใส่และไม่ได้เอาคืน เมื่อจดทะเบียนหย่ากันจึงเป็นของตนและเป็นพระเครื่องเดียวกับที่ผู้ถูกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งปี ๒๕๕๖ ดังนี้ จึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกล่าวหาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น การกระทำของผู้ถูกล่าวหาไม่เป็นความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายเมธี ประจกการ